Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6678 | 6 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂTĂ 7 NOIEMBRIE 1970

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONGRESULUI U. T. C.

O modalitate atractivă și eficace pentru stimularea perfecționării tinerilor

OLIMPIADELE PROFESIONALE

Ne pregătim pentru Congresul Uniunii Tineretului Comunist și pretutindeni, în adunările generale, în conferințele de dare de seamă și alegeri, în dezbaterile care au loc este efectuată o analiză atentă a muncii desfășurate de organizațiile U.T.C., a formelor și metodelor educative utilizate. Toate acestea cu rostul de a sintetiza experiența pozitivă acumulată în ultima vreme în diferite domenii, de a asigura în viitor un cadru și mai eficient, mai fertil modalităților intrate în practica organizațiilor U.T.C. Este și scopul cu care ziarul nostru va găzdui, în perioada premergătoare Congresului, dezbateri pe teme privind modalitățile cele mai adecvate de organizare a activității U.T.C. în întreprinderi, la sate, în școli și instituții, în rîndul tinerilor muncitori, țărani, al elevilor și studenților. Un schimb de păreri și, mai ales, de concluzii rezultate din experiența de toate zilele, care să prefigureze dezbaterile ample, de principiu, programatice care vor avea loc în cadrul Congresului al IX-lea al U.T.C., aceasta își propune să fie rubrica de față, la care invităm să colaboreze cît mai mulți membri ai organizației noastre, pedagogi, activiști U.T.C. și de partid.

Primul subiect l-am ales din domeniul activității U.T.C. în rîndurile tineretului muncitoresc.

Cînd cu cîțiva ani în urmă se organizau primele olimpiade pe meserii, preluarea lor era recomandată cu multă căldură și răspîndirea acestora în scurtă vreme a apărut ca extrem de firească. Îmbrăcată în **HAINA COMPETIVITĂȚII** noua formă de stimulare a interesului tinerilor pentru perfecționarea profesională s-a dovedit fără întîrziere **UTILĂ ȘI EFICACE.** Dorindu-se un mijloc de încurajare permanentă, a interesului **FAȚĂ DE MESERIE, UN ÎNDEMN LA LECTURA CĂRȚII TEHNICE ȘI LA ACCENTUAREA DEPRINDERILOR PRACTICE**, olimpiada și-a probat **VIABILITATEA ÎNTR-UN MARE NUMĂR DE PROFESII.** Începînd cu cele mai răspîndite, cu un grad mare de cuprindere, pînă la cele de specializare mai restrînsă. Așa se face că astăzi putem înregistra o **OPINIE GENERALĂ FAVORABILĂ OLIMPIADELOR.** Așa s-a ajuns

NEAGU UDROIU

(Continuare în pag. a III-a)

Au îndeplinit sarcinile actualului cincinal

● *Constructorii și montorii întreprinderii de rețele electrice Mureș*, au îndeplinit cu două luni înainte de termen sarcinile prevăzute pentru actualul cincinal. Ei au construit numeroase linii de transport și distribuție a energiei electrice, stații și posturi de transformare și au executat alte lucrări a căror valoare depășește prevederile cu 22 milioane lei. În perioada 1965—1970, în județele Mureș și Harghita — zonă în care își desfășoară activitatea lucrătorii acestei întreprinderi — au fost electrificate 213 sate, înglobînd aproape 45 000 de gospodării. Paralel, au fost executate lucrări de electrificare a fermelor și complexelor agrozootehnice ale cooperativelor agricole de producție din județ.

● *În rîndul unităților economice din județul Tulcea* care au raportat îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor actualului cincinal se înscrie și colectivul de navigatori, dragori, muncitori, ingineri și tehnicieni din sectorul A.F.D.J. Sulina, cei care se străduiesc să asigure navigația neîntreruptă în Deltă și la gurile Dunării. În perioada care a trecut de la începutul anului, indicatorii de plan la o serie de lucrări și instalații au fost depășiți cu 10—30 la sută. Construcția celor 200 m de diguri, prevăzută a fi încheiată pînă la 30 decembrie, a fost efectuată cu două luni mai devreme.

● *Constructorii de drumuri din județul Galați* au îndeplinit sarcinile de plan pe întregul an. Pînă acum ei au realizat circa 30 km mixturi asfaltice în raza orașelor Tecuci, Tg. Bujor și Berești și au reparat și pietruit peste 500 km de șosele.

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A PRIMIT DELEGAȚIA ASOCIAȚIEI DE PRIETENIE SOVIETO-ROMÂNĂ

În dimineața zilei de 6 noiembrie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a primit delegația Asociației de prietenie sovieto-română, condusă de V. I. Konotop, membru al C.C. al P.C.U.S., membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., prim-secretar al Comitetului regional Moscova al P.C.U.S., președintele Asociației de prietenie sovieto-română, delegație care, la invitația Consiliului General A.R.L.U.S., participă la festivitățile organizate în țara noastră cu prilejul celei de-a 53-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Din delegație fac parte colonel B. V. Volinov, aviator-cosmonaut al U.R.S.S., erou al Uniunii Sovietice, V. V. Voronin, directorul fabricii „Ernst Thälmann" din Moscova, F. A. Kunaeva, vicepreședinte al Asociației de prietenie și legături culturale cu străinătatea din R.S.S. Kazahă, N. A. Rembievski, activist la C.C. al P.C.U.S., I. I. Voronțov, secretar responsabil al Asociației de prietenie sovieto-română.

La primire au mai participat tovarășii Mihail Roșianu, membru al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului General A.R.L.U.S., Vasile Vlad, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., Ion Moraru, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S.

A fost de față A. V. Basov, ambasadorul U.R.S.S. la București.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

Cu prilejul celei de-a 53-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

ADUNAREA FESTIVĂ DIN CAPITALĂ

La Casa prieteniei româno-sovietice din Capitală a avut loc vineri după-amiază o adunare festivă consacrată celei de-a 53-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, organizată de Comitetul municipal București al P.C.R., Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist și Consiliul General A.R.L.U.S.

Fundalul scenei era dominat de portretul lui V. I. Lenin, încadrat de drapelele de stat ale Republicii Socialiste România și U.R.S.S. și de urarea: „Trăiască a 53-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie".

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii Virgil Trofin, Emil Drăgănescu, Petre Lupu, Mihai Marinescu, Mihail Roșianu, președintele Consiliului General A.R.L.U.S., Nicolae Ionescu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Dumitru Joița, secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., Gheorghe Petrescu, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R., Ion Popescu, secretar al C.C. al U.T.C., Ion Borșa, muncitor la Uzinele „23 August" și Mioara Pandele, studentă la Conservatorul „Ciprian Porumbescu".

Au luat loc, de asemenea, în prezidiu A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și V. I. Konotop, membru al C.C. al P.C.U.S., membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., prim-secretar al Comitetului Regional Moscova al P.C.U.S., președintele Asociației de prietenie sovieto-române, care se află în țara noastră cu prilejul manifestărilor consacrate acestui eveniment.

În sală se aflau conducători de instituții centrale și organizații

(Continuare în pag. a V-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu din nou în piețele Capitalei

În piața „7 Noiembrie"

Vizita făcută de tovarășul Nicolae Ceaușescu prin piețele Capitalei în cursul dimineții de joi, urmată de ședința operativă de lucru de la sediul Comitetului Central al partidului, în cadrul căreia s-a analizat cu exigență situația aprovizionării populației cu produse agroalimentare și s-au stabilit măsuri pentru înlăturarea imediată a lipsurilor constatate, a stîrnit un puternic ecou în rîndul bucureștenilor și al tuturor cetățenilor țării. Oamenii muncii au aflat cu profundă satisfacție, prin intermediul radioului, televiziunii și presei, despre hotărîrile adoptate și indicațiile date de secretarul general al partidului pentru îmbunătățirea aprovizionării pieței cu produse alimentare, expresie grăitoare a grijii deosebite față de condițiile de viață ale populației.

Modul de a interveni energic pentru satisfacerea în cît mai bune condițiuni a cerințelor de consum ale populației a fost amplu și viu comentat de cetățeni, de gospodine, cu atît mai mult cu cît aceste măsuri și-au arătat efectul pozitiv.

Într-adevăr, gospodinele, cetățenii Bucureștiului s-au convins personal chiar a doua zi dimineață de rezultatele măsurilor luate și care au schimbat în măsură însemnată înfățișarea piețelor. Cumpărătorii au putut găsi atît la standurile unităților de stat, intercooperatiste cît și la cele ale producătorilor în hale și pe platouri o mare și variată cantitate de produse.

O constatare extrem de îmbucurătoare pentru gospodine a fost faptul că potrivit indicațiilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, au fost complet înlăturați din vînzare cartofii de calitate necorespunzătoare care conțineau corpuri străine. Tonetele erau acum pline cu cartofi mari, unii preambalați în saci de plasă. De asemenea, cetățenii aveau la dispoziție mari cantități de varză frumos aranjată, ceapă de calitate corespunzătoare, roșii de seră, morcovi și albituri, ceapă verde, ridichi de lună și spanac în stare proaspătă, gogoșari, conopidă, într-un cuvînt o adevărată grădină din care să tot alegi. Pe panerele toamnei, roadele livezilor, mere, pere și gutui. De asemenea, în centrele de desfacere se găseau cantități îndestulătoare de carne de vacă, de porc și de oaie, pește.

Numeroșii cetățeni veniți să se aprovizioneze în cursul dimineții de ieri au avut din nou bucuria de a-l vedea în mijlocul lor pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, care, ca și în ziua de joi, a făcut o vizită în unele piețe ale Capitalei, urmărind acum la fața locului modul cum se îndeplinesc indicațiile date, măsura în care se realizează sarcinile trasate cu prilejul ședinței care a avut loc la Comitetul Central, în ziua precedentă.

Prezența secretarului general în mijlocul cetățenilor, analiza situației aprovizionării, măsurile concrete stabilite, reflectă stilul de muncă propriu conducătorului partidului și statului, atenția deosebită pe care o acordă satisfacerii nevoilor oamenilor muncii.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu este însoțit în vizita prin piețele Capitalei de tovarășii Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei, Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Angelo Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii, Gheorghe Moldovan, ministrul industriei alimentare, Nicolae Bozdog, ministrul comerțului interior.

Pe tot parcursul vizitei, în piețele Dorobanți, „7 Noiembrie", „Obor", „George Coșbuc", Rahova și „13 Septembrie", secretarul general al partidului este întîmpinat cu caldă simpatie și dragoste de către cetățeni. Răsună aplauze. „Să trăiți tovarășe Ceaușescu, vă mulțumim pentru că veniți atît de des în mijlocul nostru", sînt cuvinte izvorîte din inimă, prin care oamenii își exprimă sentimentele față de secretarul general al partidului. Între tovarășul Nicolae Ceaușescu și cetățeni de diferite profesii și vîrste, printre care multe gospodine, are loc un dialog viu, direct, mărturie vibrantă a relațiilor strînse dintre conducătorul țării și popor, a prețuirii și stimei pe care oamenii muncii le nutresc pentru secretarul general al partidului și șeful statului nostru.

Cetățenii apreciază faptul că după vizita din dimineața zilei de joi și după ședința de lucru de la Comitetul Central s-a acționat cu rapiditate și răspundere în aplicarea măsurilor stabilite. Pensionara Maria Diaconescu, adresîndu-se tovarășului Nicolae Ceaușescu, a spus: „Am citit în ziare despre vizita pe care ați făcut-o ieri și despre indicațiile pe care le-ați dat în legătură cu îmbunătățirea aprovizionării. Astăzi, eu și ceilalți cumpărători vedem cu ochii noștri că în Piața Dorobanți, lucrurile s-au îndreptat. Vă mulțumim din inimă, dragă tovarășe Ceaușescu, pentru grija care ne-o purtați".

În cursul vizitei, secretarul general al partidului a apreciat rezultatele pozitive care se reflectă concret în cantitățile mari de produse aflate în piețe și magazine, modul de prezentare a acestora, dar, totodată, a subliniat necesitatea luării de măsuri pentru înlăturarea grabnică a tuturor lipsurilor care mai dăinuie. Astfel, la centrul de desfacere a laptelui din piața „7 Noiembrie" nu se aduseseră cantitățile de lapte solicitate de consumatori. La întrebarea tovarășului Ceaușescu, reprezentanții comerțului răspund că „se va aduce laptele mai tîrziu".

— De ce mai tîrziu și nu acum? întreabă secretarul general. Să se acționeze așa cum s-a stabilit. Să se facă aprovizionarea ritmic și operativ".

ION MĂRGINEANU
CONSTANTIN BORDEIANU

(Continuare în pag. a III-a)

Pag. 3

● În întîmpinarea Congresului U.T.C.
Un singur subiect: ADUNĂRILE DE ALEGERI
(Scrisori de la cititori)

Pag. 4

● **De la OM la OM** de ION BAIEȘU
● **Real și imaginar în biografia artistului**
Răspund la ancheta noastră: prof. univ. ȘERBAN CIOCULESCU și EDGAR PAPU

VICARUL DIN BRAY

de NICULAE BELLU

Nu este ușor de înțeles subtilul mecanism al spiritului revoluționar, cu atît mai mult cînd el este înnobilat de o asemenea personalitate, debordînd de vitalitate și efervescență intelectuală, ca Engels. Căci Engels, care a știut să facă din propria sa viață, ca și din munca sa teoretică, un model de totală și generoasă angajare în punctele de maximă încordare ale luptelor care se dădeau, acest Engels completează imaginea precumpănitor severă a gînditorului îngropat între tomuri și lucrînd la revoluția sa copernicană, cu aceea a disponibilității pentru vesela satiră bună, baiocorind cu haz răspîndita racilă a psihologiei de filistin, aparent benignă și în general tolerată. Micul om care se adaptează. Micul om, al cărui singur principiu este să se pună bine, să se aranjeze pe sine și să se asigure. Micul om, de o josnicie medie, nici prea murdar, nici prea curat, nici prea laș, nici prea curajos, dar deținînd cîte ceva din aceste însușiri opuse și anume tocmai atît cît este necesar pentru a ieși cu bine din orice neprevăzută întoarcere a sorților vieții. Acesta este Vicarul din Bray, așa cum apare într-un vechi cîntec popular englez, din sec. 18, care îi place atît de mult lui Engels încît — deși nu mai era demult nici tînăr, nici poet — îl traduce în limba germană și îl publică în septembrie 1882, însoțindu-l cu un scurt comentariu politico-moral. Totul se reduce la dibăcia unui preot, dar ce dibăcie, de **a rămîne vicar,** în ciuda nenumăratelor schimbări politice și religioase care îi amenințau poziția cîștigată. Refrenul cîntecului readuce, astfel, după fiecare nouă schimbare a sorții, sensul de permanență al acestei filozofii: „Un lucru-i trainic, sigur, clar / și-așa va fi mereu: / Oricine rege-ar fi, vicar / În Bray vreau să fiu **eu**". / Dar ar trebui cunoscut întregul cîntec, ușor de găsit în Marx-Engels, Opere, vol. 19, p. 329. Mai reproducem numai cîteva versuri: „Eu pînzele-am întors din nou / spre noul vînt din spate" / Sau, în altă strofă: „Schimbîndu-mă, alt strai mi-am pus, / De whig de astă dată..." / ; în sfîrșit: „Credință-n veci îi

(Continuare în pag. a II-a)

DOFTANA —

FILĂ EROICĂ DIN ISTORIA PATRIEI, A PARTIDULUI COMUNIST

MIHAI NOVICOV

Apropiatul semicentenar al Partidului Comunist Român se constituie pentru noi toți ca o datorie, de a evoca tabloul multilateral al nenumăratelor piedici și greutăți ce au fost învinse pe drumul eroic străbătut de partid în fruntea forțelor revoluționare, democratice și patriotice ale poporului nostru, pentru înlăturarea regimului burghezo-moșieresc și construirea socialismului în România.

Nici ilegalizarea partidului comunist, nici dezlănțuirea unei cumplite terori împotriva militanților mișcării muncitorești, a comuniștilor, nici izolarea lor în temnițe și închisori, nici o piedică, nici o amenințare n-au putut să abată partidul comunist de la lupta revoluționară, de la slujirea consecventă a intereselor poporului. O pagină tristă dar și sublimă a luptei și sacrificiilor comuniștilor a fost scrisă cu litere de sînge în închisoarea Doftana.

Construită la sfîrșitul veacului trecut în locul unei ocne de sare părăsite, Doftana a fost destinată întemnițării cu precădere a luptătorilor revoluționari, răzvrătiți împotriva regimului burghezo-moșieresc, printre care țărani răsculați la 1907, soldați condamnați pentru fraternizarea cu răsculații, organizatori ai detașamentelor de voluntari români pentru apărarea Puterii Sovietice, conducători ai luptelor greviste din perioada 1918—1920, participanți la Congresul de creare a Partidului Comunist Român. Din 1921 a devenit închisoare pentru comuniști, luptători revoluționari și antifasciști. Prin construcția, ca și

(Continuare în pag. a II-a)

● ● ● OBUZUL. Constantin Beldiman (48 de ani) era tatăl unei familii numeroase: avea 10 copii. Originar din comuna Filipești, județul Bacău, el locuia în ultimul timp, ca flotant, în orașul Mărășești. Nu se știe de cînd și cum a ajuns în casa lui un obuz de brand. În orice caz, de multă vreme C. B. folosea obuzul ca... nicovală! Acum cîteva zile, spre seară, a făcut focul într-o cameră, pe jos, a pus cîteva cărămizi ca suport pentru oală și printre ele și obuzul. De la căldură, obuzul care rezistase atîta timp la ciocăneală și la șocuri a făcut explozie. Ca urmare a acestui tragic accident, rezultat din imprudența lui C. Beldiman, el însuși și-a pierdut viața. În accident a pierit și copilul lui în vîrstă de 14 ani, Constantin. Mircea (de 7 ani) și Gheorghe (de 11 ani) au fost grav accidentați și li s-a amputat cîte o mînă, iar Vasile (16 ani) s-a ales cu arsuri de gradul doi.

● ● ● ȚIGĂRI ȘI ȘAMPANIE. În jurul orei 1

noaptea la bufetul „Brotăcei" din Pucioasa s-a produs o spargere: persoane necunoscute au rupt peretele din spatele magaziei, confecționat din plăci P.F.L. și au furat sticle de băuturi și țigări. Cercetările nu au durat mult — la 60 de metri de magazie, lîngă un copac, lucrătorii de miliție i-au găsit pe Victor Udrea (18 ani) și Mircea Bălăceanu (17 ani) delectîndu-se cu șampanie consumată direct din sticlă. Alături de ei alte patru butelii „Zarea" și pachete cu țigări „Aroma"...

● ● ● L-AU ANGAJAT ADMINISTRATOR. Mihai Rad (24 de ani) din Vișeu fusese condamnat la 6 luni închisoare pentru delapidare. Cu toate acestea, încălcînd dispozițiile legale, conducerea Casei de cultură din oraș l-a angajat ca administrator. Recent s-a constatat că în perioada mai — septembrie 1970 el și-a însușit 6 245 lei — contravaloarea biletelor unor spectacole desfășurate la Casa de cultură.

Săptămîna în avanpremieră

PLASTICĂ

● Cercul de Artă decorativă al Casei de Cultură a sectorului 6 (Calea Rahovei nr. 151) a deschis prima expoziție colectivă, după un an de activitate, an ilustrat periodic de cîteva expoziții personale. Expun — într-o enumerare sumară — cîteva foarte tinere membre ale cercului, elevele Anica David, Carmen Popescu, studentele Magdalena Anghelescu, Mariana Rădulescu, alături de arhitecții Dan Marinescu, Vera Hariton și conducătoarea cercului Tudora Ionescu.

● La Galeriile de Artă „Simeza" sîntem invitați la un dublu vernisaj: Dinu Șerban și Elena Urdăreanu-Herța — lucrări de pictură.

● Marți 10 noiembrie, la Galeriile „Orizont" se deschide expoziția de grafică a unui cunoscut artist sovietic V. N. Goriaev, expoziție care va etala 185 de lucrări.

● În foaierul Teatrului Țăndărică, temperatura artistică înaltă a „Nocturnului III" este completată inspirat de expoziția „Ritmuri" semnată de Iosif Krijanovski și compusă din 35 de acuarele, tempera și guașe.

● Teatrele se angajează — preocupare interesantă — să găzduiască expoziții de foaier. La Teatrul „Ion Creangă", titularul expoziției este un elev din clasa a XII-a. Eugen Huszak, care prezintă publicului pictură pe sticlă într-o expoziție intitulată „Soarele și luna".

T. V.

● Romulus Vulpescu ne propune— în calitate de realizator — un spectacol de muzică și balet, cu un titlu inspirat de anotimpul momentului: „Bun îi vinul ghiurghiuliu..."

Nume cunoscute garantează telespectatorilor de duminică (la ora 20.30) o seară deconectantă cu N. Brancomir, Coca Andronescu, Marcel Anghelescu, Dem. Rădulescu, Ion Caramitru, Mihai Fotino, Alex. Repan și coregraful Oleg Danovski.

● Maeștrii Comediei Franceze din nou pe micul ecran, amfitrioni ai serii de teatru cu „Femeile savante", renumita comedie a lui Molière. În regia aceluiași Jean Meyer (semnatar al spectacolelor anterioare Molière) vă invităm marți 10 noiembrie la ora 20,15 la o întîlnire de zile mari cu Françoise Fabian, Marie Versini, Georges Descrieres, Jean Poiret.

● Aniversarea lui Mihail Sadoveanu prilejuiește pe micul ecran reluarea filmului „Baltagul". Deci vineri 13 noiembrie „Baltagul" cu Margarita Lozano, Folco Lulli, Paul Müller în coproducția româno-italiană realizată de Mircea Mureșan.

● Amatorilor de călătorii le recomandăm imaginile consemnate de tînărul operator George Brătianu într-un reportaj filmat „Philadelphia arabică" (sîmbătă 14 noiembrie, orele 22,40).

PORTATIV

Filarmonica bucureșteană își continuă turneul în cîteva centre muzicale europene. În locul primei orchestre simfonice a țării, Ateneul Român găzduiește în fiecare vineri și sîmbătă formații muzicale din celelalte centre artistice ale țării sosite la București pentru o temeinică confruntare cu publicul de concerte al Capitalei.

Săptămîna trecută ne-am întîlnit cu Filarmonica din Oradea. Începînd de joi vom putea participa la patru concerte susținute de formații muzicale ieșene: Concert a capella dat de Corul „Gavriile Musicescu" (dirijor Ion Pavalache) un concert dat de Trioul de coarde al Filarmonicii „Moldova", două concerte ale Orchestrei simfonice sub conducerea dirijorilor Ion Baciu și George Vintilă (în program lucrări de Brahms, Bruch, Rahmaninov, Ravel, Haciaturian, George Enescu, Dumitru Bughici).

Cu un interesant program își continuă stagiunea Orchestra Simfonică a Radioteleviziunii. După ce săptămînile trecute am ascultat două dintre capodoperele creației vocal-simfonice — „Creațiunea" de Haydn și „Recviemul" de Verdi, dirijorul E. Elenescu ne oferă joi seara un program eterogen: Toccata și Fuga de Bach — în prelucrarea orchestrală a lui Stokovski, prima audiție a Concertului pentru orchestră de Alfred Mendelsohn, Uvertura la opera „Tannhäuser" de Richard Wagner și primul concert pentru pian a lui Chopin. Solist pianistul Peter Rösel din R. D. Germană.

Din agenda săptămînii viitoare mai semnalăm recitalurile pe care le susțin joi seara la Studioul Ateneului cei mai tineri reprezentanți ai artei interpretative românești. Îi vom putea întîlni de această dată pe harpista Ioana Ivan și pe violonista Angela Gavrilă.

I. S.

SCENĂ

● Oaspeți de prestigiu în fața publicului bucureștean: Teatrul Sovremennik, colectiv de reputație internațională se prezintă — în zilele de 12, 13, 14 și 16 noiembrie (în sala Comedia a Teatrului Național, ultimul spectacol în sala Teatrului Giulești) cu 4 momente scenice de anvergură: „O poveste obișnuită" dramatizare de Viktor Rozov după Goncearov, „Bolșevicii" — dramă semnată de M. Șatrov, „Fără cruce" tragedie inspirată de povestirea lui V. Tendriakov „Icoana făcătoare de minuni" și „Azilul de noapte" de M. Gorki. Avem ocazia să vedem cunoscuți actori ai acestei trupe: Tatiana Lavrova (interpreta principală în filmul „9 zile într-un an"), Oleg Tabakov, apreciat actor de film (cunoscut nouă în „Cer senin", „Război și pace"), Lidia Tolmaceova, Nina Doroșina. Semnătura regizorului Oleg Efremov avem bucuria s-o remarcăm în spectacolele „Fără cruce" și „Bolșevicii", celelalte două montări aparținînd regizoarei Galina Volcek.

● Tînărul regizor Geo Berechet lansează în Capitală, o dată cu debutul său bucureștean, „Arca bunei speranțe", de I. D. Sîrbu. Gazdă: Teatrul de Comedie, înțiul spectacol joi 12 noiembrie. Notăm alte două debuturi: al scenografei Teodora Dinulescu (cunoscută în realizări pentru micul ecran) și al actorului Vl. Găitan, absolvent în acest an.

— Vladimir Găitan ce rol vei juca la debut?

— Unul din personajele centrale Iafet, fiul cel mic al lui Noe.

— Emoții?

— Enorme. E o mare și serioasă piatră de încercare. Rolul îmi place mai ales pentru că e complet diferit de tot ce am făcut pînă acum — în film sau pe scena Casandrei. Diferit prin complexitatea personajului. Colectivul actoricesc (St. Tapalagă, Amza Pelea, Liliana Țicău, D-tru Chesa, Iarina Demian) — mă obligă încă o dată în plus.

● Continuă seria premierelor bucureștene cu un titlu ce prezintă serioase garanții. La Teatrul Mic, în regia lui D. D. Neleanu și în decorurile create de Ion Cojar vom vedea — duminică 8 noiembrie „Dansul sergentului Musgrave" de John Arden.

● Cehov la Cluj. Pe scena Teatrului Maghiar, în viziunea regizorală a cunoscutului Vlad Mugur, semnalăm apariția celor „Trei surori" — în premieră pe data de miercuri 11 noiembrie a.c.

Redactorul rubricii: LILIANA MOLDOVAN

Didactice

MĂSURI PENTRU PERFECȚIONAREA TINERELOR CADRE DIDACTICE UNIVERSITARE

În vederea perfecționării tinerilor preparatori și asistenți și a ridicării nivelului profesional al celorlalte cadre didactice, senatele și Consiliile profesorale din universități și institutele tehnice preconizează adoptarea unui ansamblu de măsuri. Astfel, pe lîngă formele tradiționale, planuri anuale de cercetare, cercuri sau sesiuni științifice pe facultăți, documentare, specializare și schimburi de experiență în alte instituții de învățămînt superior, vor fi organizate altele noi, cum sînt preseminariile, la care vor participa, îndeosebi, cadrele didactice tinere și studenți din anii superiori, dornici să-și orienteze specializarea în problemele respective, cursuri, seminarii, cicluri de conferințe de înalt nivel, stagii de specializare în instituții și întreprinderi pentru îndrumarea doctoranzilor. În primii ani după specializare, asistenții din învățămîntul tehnic superior vor putea să efectueze stagii practice de cîteva luni, în mari uzine, în funcție de profilul specialității. De asemenea, asistenții și șefii de lucrări, care nu au activat minimum doi ani ca ingineri în industrie sau cercetare, vor fi obligați să efectueze stagii neîntrerupte, care să se repete o dată la cel puțin cinci ani. Aceste stagii se vor desfășura pe baza programării propuse de catedrele și consiliile profesorale, astfel încît, pe parcursul a 3—5 ani, toți asistenții și șefii de lucrări de la disciplinele de specialitate, fără experiență de producție, să dispună de stagiile practice necesare.

DOFTANA — FILĂ EROICĂ DIN ISTORIA PATRIEI, A PARTIDULUI COMUNIST

(Urmare din pag. I)

prin regimul ei. Doftana era parcă predestinată terorii celei mai cumplite. Din cele 397 de celule ale închisorii, 206 nu primeau lumina direct de afară; aveau cîte un geam deasupra ușii, care dădea într-un coridor. Geamurile coridorului erau văruite. În celule: jos — asfalt, sus — tablă de fier. Iarna era tot timpul ger, vara te înăbușeai de căldură. Coridoare lungi și sumbre, curți mici, izolate una de alta, faimosul „hoț", regimul de înfometare, lipsa oricărui ajutor medical și bătaia, bătaia, bătaia — iată ce i se rezerva aici oricărui comunist condamnat care nu voia să se îngenuncheze în fața călăilor. Comuniștii și-au păstrat și și-au apărat demnitatea cu prețul unor mari suferințe. De comportarea lor depindea în mare măsură și moralul celor rămași afară. Și comuniștii rezistau. Toți pentru unu și unul pentru toți. Dacă era bătut un comunist, sute de glasuri strigau „nu bate", dacă era bruscat cineva, toți cei din jur protestau. În pofida repetatelor interdicții din partea administrației, comuniștii se ajutau între ei, împărțind frățește tot ce aveau. Țin minte, era în decembrie 1937. Cu o cursă au venit vreo 20—25 de tineri muncitori transilvăneni, trimiși la Doftana direct de la proces, fără să li se permită să ia contact cu familiile pentru a obține haine calde, pături și de-ale mîncării. Au fost aduși la secția „F" la ora patru după-amiază. Imediat „economul" aripei respective a făcut apel la tovarășii din jur, în primul rînd la cei tineri, să renunțe la cîte ceva din puținul pe care-l au în celulă pentru a-i înzestra cît de cît și pe noii veniți. Mare lucru n-avea nimeni, totuși în numai două ore, fiecare din cei noi aveau cu ce să se învelească noaptea.

La Doftana au fost întemnițați pentru un număr mare de ani, militanți de frunte ai partidului comunist. După cum se știe în 1936, a fost întemnițat la Doftana, deși avea doar 18 ani, tovarășul Nicolae Ceaușescu care, din însărcinarea partidului, activa pe atunci în conducerea Uniunii Tineretului Comunist.

Cum au putut rezista comuniștii unui astfel de regim? Datorită idealurilor care-i animau, solidarității pe care se bizuiau, datorită ajutorului multilateral al tovarășilor de-afară, al maselor largi muncitoare care prin acțiuni de protest și ajutor material (bani, alimente, îmbrăcăminte) sprijineau puternic acțiunea comuniștilor din închisori. Și se sprijineau reciproc pe solidaritatea și dîrzenia tuturor celor închiși în închisorile și lagărele existente în întreaga țară. La 15 august 1935, pentru a protesta împotriva unui asasinat comis la Doftana, au refuzat masa la aceeași oră mii de deținuți politici din toate închisorile țării. La Doftana zi de zi se strigau lozinci de demascare a fărădelegilor „Balaurului" și ale ciracilor săi, se făceau noi memorii și rapoarte, se organizau acțiuni mai largi — refuzuri de masă, mitinguri. Deținuții strigau și noaptea. Strigătele de la Doftana aduceau la porțile ei sute și mii de muncitori — ceferiști de la Grivița, petroliști din Valea Prahovei, sub zidurile Doftanei se angajau adevărate bătălii. Se striga afară, se striga înăuntru. Problema Doftanei devenise o problemă de conștiință pentru fiecare cetățean cinstit al țării.

Cu 30 de ani în urmă pămîntul României a fost zguduit de un puternic cutremur. Ziarele scriau că ne-am aflat chiar „la marginea unei adevărate catastrofe". Dar în noianul de știri aproape că se pierdea cea privitoare la prăbușirea Doftanei. Ea conținea aproape numai justificări: cea mai veche închisoare din țară, construcție demodată etc. Un cotidian a publicat chiar o fotografie a ruinelor Doftanei cu explicația „O casă din Cîmpina". Să rememorăm însă o întîmplare: în dimineața de 22 octombrie 1940, un cutremur destul de violent, produsese avarii în mai multe secții ale Doftanei. Drept urmare, conducerea colectivului de deținuți politici revoluționari și antifasciști a cerut printr-un memoriu Ministerului Justiției să constate că Doftana a devenit practic nelocuibilă și să mute pe toți deținuții de aici în alte închisori. Ministerul a trimis o comisie de experți care a ciocănit cîteva ziduri, s-a plimbat prin coridoare și a încheiat un proces-verbal în care se conchidea că Doftana va dăinui încă o sută de ani. Crăpăturile din ziduri au fost astupate, iar deținuții mutați înapoi în secțiile amenințate. Nu mult după aceasta, într-o noapte, la ora 3 și 48 minute, marele cutremur a prăbușit complet secțiile A, B și C. Deținuții din celelalte secții fiind închiși n-au avut posibilitatea să alerge la tovarășii lor care cereau ajutor de sub dărîmături. Atunci am început să strigăm după gardieni. Degeaba. Fugiseră cu toții. Cum am ieșit totuși din celule, ar fi prea mult de povestit. Dar pînă la 7 dimineața, cînd au început să sosească primele „ajutoare" oficiale, toți cei care au putut fi degajați vii de sub dărîmături au fost salvați. Se... nu aveam, căci intrările în ateliere au fost astupate. Nici lumină; ploaia stinsese cele cîteva lămpi de gaz de care am putut face rost. Numai brațele noastre. Ziduri șubrede amenințau să cadă. Se produceau răniri noi. Și totuși, comuniștii săpau cu înverșunare cu mîinile, prin întuneric; își salvau tovarășii.

L-am pierdut pe Ilie Pintilie. L-am pierdut pe André Prot, pe Ianoș Herbac, pe Ion Galuzinschi și încă alți tovarăși. Într-o după amiază însorită de noiembrie am dus pe umerii noștri 13 sicrie pînă la groapa comună de la „Trei Pruni", lîngă sicriile altor victime ale Doftanei. Și am jurat că nu vom conteni lupta pînă nu vom răzbuna moartea lor, ca și a altor luptători pentru cauza poporului și a dreptății, secerați de teroarea stăpînirii burghezo-moșierești, pînă cînd cauza pentru care luptaseră și suferiseră ei nu va învinge.

Autoritățile teroriste ale României burghezo-moșierești au vrut să facă din Doftana un vast cimitir, au scontat să distrugă pe toți aceia care intrau aici, dacă nu fizic cel puțin moralicește. Dar Doftana a devenit o veritabilă școală a dîrzeniei comuniste, care a pregătit și călit sute de luptători, cadre de partid oțelite, pătrunse de devotament și spirit revoluționar, hotărîte să nu precupețească nimic pentru doborîrea regimului burghezo-moșieresc și victoria socialismului în patria noastră. Doftana a reprezentat în același timp o adevărată universitate marxist-leninistă: la Doftana erau studiate în condiții deosebit de grele lucrări ale lui Marx, Engels, Lenin, ale lui Bălcescu, Dobrogeanu-Gherea, Xenopol. Deținuții citeau articole din revistele „Viața românească", „Însemnări ieșene", „Cultura proletară", „Era nouă", din presa editată de P.C.R. — „Scînteia", „Lupta de clasă", „Descătușarea" ș.a. Organizația de partid a deținuților comuniști a editat ziare proprii. Se desfășura o susținută muncă politică, culturală, se învăța istorie, geografie, matematică, limbi străine.

Doftana sîngeroasă este azi muzeu al luptei revoluționare. Zeci și zeci de mii de oameni ai muncii din România socialistă o vizitează an de an pentru a împărtăși din dîrzenia, puterea de voință și devotamentul acelora care ani și ani de zile au ținut sus flacăra conștiinței revoluționare.

Nenumăratele sacrificii ale comuniștilor și ale altor militanți revoluționari în lupta neînfricată împotriva regimului burghezo-moșieresc în cele cinci decenii de existență a partidului nu au fost zadarnice. Idealurile pentru care au luptat ei se împlinesc în zilele noastre. Erau și idealurile la care comuniștii întemnițați la Doftana visau în nopțile lungi de nesomn, între două valuri de schingiuiri, chinuiți de foame și frig, acele idealuri care le dădeau oamenilor forța să reziste.

Acum, cel mai luminos omagiu pe care-l aducem memoriei luptătorilor care au contribuit la făurirea României contemporane este participarea activă, entuziastă la realizarea obiectivelor de dezvoltare și înflorire continuă a patriei formulate la Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român.

Vicarul din Bray

(Urmare din pag. I)

jurui / Cît va păstra domnia. / Se știe doar că sînt fidel / Doar la schimbări, fac schimburi..." / Iar la capătul fiecărei noi aventuri, același refren: „Un lucru-i trainic, sigur, clar / Și-așa va fi mereu: / Oricine rege-ar fi, vicar / În Bray vreau să fiu eu". /

Evident, Engels îndreaptă tăișul acestei satire în direcția „vicariatului" din Germania acelui timp, cînd „peste mulțimea de vicari politici din Bray", exista „un autentic papă din Bray", referire la metamorfozele lui Bismarck. Dar ceea ce interesează mai mult, aici, este această constantă a umorului satiric la Engels, furibunda sa neîmpăcare cu orice formă de filistinism, mergînd pînă acolo încît nici lui Goethe și Hegel, la care ținea atît, nu le-a putut ierta faptul că purtau totuși „o coadă de filistin". Engels, prin exprimarea constantă a usturătorului său dispreț față de orice mărginire filistină în practică și în teorie, reliefează cu deosebită pregnanță această notă caracteristică și de nelipsit a spiritului revoluționar. Cînd traducea Vicarul din Bray în 1882, avea peste șaizeci de ani și era, alături de Marx, întemeietorul noii concepții filozofice despre lume și viață. Dar această ranchiună anti-filistină pare că-l urmărește dintotdeauna, dacă ținem seama de suveranul său dispreț, care transpare în fiecare text și în fiecare scrisoare a sa, pentru fiecare fapt de conformism, și de lașă eschivare în fața răspunderilor sau a dificultăților.

Ar fi părut ciudat ca Engels, împovărat de lucrări grele și răspunderi fundamentale, să-și găsească timp și să-și facă de joacă cu acest Vicar atît de isteț, dacă plaga acestei practici, atît de larg răspîndită și în fond acceptată sau tolerată ca o biată slăbiciune omenească, nu i-ar fi stat atît de mult la inimă, ca incompatibilă cu demnitatea umană și fundamental incompatibilă cu vigoarea, în acest sens pură, a spiritului revoluționar.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

DEPARTE DE LUMEA DEZLĂNȚUITĂ: rulează la Patria (orele 9; 11,45; 15,30; 20,15), Feroviar (orele 9; 12,30; 16; 19,30); Gloria (orele 9,45; 13; 16,15; 19,30).
MEDICUL DE LA ASIGURĂRI: rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); Favorit (orele 10; 12,30; 15; 18; 20,15);
CADAVRUL VIU: rulează la Capitol (orele 9,30; 12,30; 16,30; 20);
SECHESTRU DE PERSOANĂ: rulează la București (orele 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,45; 19; 21,15).
ULTIMUL MOHICAN: rulează la Festival (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Modern (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).
VALEA PĂPUȘILOR: rulează la Victoria (orele 8,45; 11,30; 14,30; 17,30; 20,15).
ÎN ARȘIȚA NOPȚII: rulează la Central (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Grivița (orele 10,30; 16; 18,15; 20,30).
ÎN UMBRA COLȚULUI: rulează la Lumina (orele 9—16 în continuare; 18,15; 20,30).
ANUL TRECUT LA MARIENBAD: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).
PROGRAM DE FILME DOCUMENTAR: rulează la Timpuri Noi (orele ...—21 în continuare).
DE ȘAPTE ORI ȘAPTE: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15); Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30).
PETRECEREA: rulează la Înfrățirea (orele 15,30; 17,45; 20).
GREȘEALA REGELUI: rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,30);
MAYERLING (ambele serii): rulează la Dacia (orele 8,45—20 în continuare).
100 DE CARABINE: rulează la Bucegi (orele 10; 15,30; 18; 20,30); Arta (orele 10; 15,30; 18; 20,15).
DRAGOSTE ȘI VITEZĂ: rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20).
IMPOSTORII: rulează la Lira (orele 20).
LA NORD PRIN NORD-VEST: rulează la Lira (orele 16).
DREPTUL DE A TE NAȘTE: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 18; 20,30).
ÎNTÎLNIREA: rulează la Ferentari (orele 15,30; 17,45; 20); Crîngași (orele 15,30; 18; 20,15).
HIBERNATUS: rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,30); Miorița (orele 10; 12,15; 15; 17,30; 20).
JANDARMUL SE ÎNSOARĂ: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 17,45; 20); Popular (orele 15,30; 18; 20,15).
SENTINȚA: rulează la Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30); Flamura (orele 16; 18,15; 20,30).
AGONIE ȘI EXTAZ: rulează la Volga (orele 15,30; 19).
TIGRUL: rulează la Viitorul (orele 16; 18; 20).
ACEASTĂ FEMEIE: rulează la Moșilor (orele 11; 15,30; 18; 20,15).
PATRICIA ȘI MUZICA: rulează la Munca (orele 16; 18; 20)
ÎNTOARCEREA DOCTORULUI MABUSE: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).
VÎNĂTORUL DE CĂPRIOARE: rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).
VÎRSTA INGRATĂ: rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,30)
HEI TU!: rulează la Progresul (orele 20).
PĂSĂRILE: rulează la Progresul (orele 15,30; 18).
SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO: rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20).
DEGETUL DE FIER: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

teatre

SÎMBĂTĂ, 7 NOIEMBRIE 1970

Opera Română: FIDELIO — ora 19,30; Teatrul de Operetă: PRINȚESA CIRCULUI — ora 19,30; Teatrul Național „I.L. Caragiale" (Sala Comedia): REGELE LEAR — ora 20; (Sala Studio): O FEMEIE CU BANI — ora 20; Teatrul de Comedie: DISPARIȚIA LUI GALY GAY — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): D-ALE CARNAVALULUI — ora 20; (Sala Studio): HARFA DE IARBĂ — ora 20; Teatrul Mic: PRIMARUL LUNII ȘI IUBITA SA — ora 16; DON JUAN MOARE CA TOȚI CEILALȚI — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (B-dul Magheru): REBELUL — 19,30; (Sala Studio): EROII (Spectacol Lucian Blaga) — ora 16,30; Teatrul Giulești: MEȘTERUL MANOLE — ora 19,30; Teatrul de Nord — Satu-Mare (Secția maghiară (la Teatrul „Ion Vasilescu"): VIAȚA MEA, ZSOKA — ora 19,30; Teatrul „Ion Vasilescu": REVISTA LA VOLAN — premieră — ora 19,30; Teatrul Evreiesc de Stat: ACTUL DE CĂSĂTORIE — ora 19,30; Studioul I.A.T.C.: DIVERTISMENT '70 — ora 20; Teatrul „Ion Creangă": COMOARA DIN INSULA PIRAȚILOR — ora 9,30; Teatrul Țăndărică (Cal. Victoriei): GULIVER ÎN ȚARA PĂPUȘILOR — ora 17; (Str. Academiei): CĂLUȚUL COCOȘAT — ora 17; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): LA GRĂDINA CARABUȘ — ora 19,30; (Cal. Victoriei): SONATUL LUNII — ora 19,30; Ansamblul Rapsodia Română: PE ARIPILE RAPSODIEI — ora 20; Circul Globus: STAR CIRCUS '70 — ora 19,30.

DUMINICĂ, 8 NOIEMBRIE 1970

Opera Română: COPELIA — ora 11; BĂRBIERUL DIN SEVILLA — ora 19,30; Teatrul de Operetă: ROSEMARIE — ora 10,30; SUZANA — ora 19,30; Teatrul Național „I.L. Caragiale" (Sala Comedia): FANNY — orele 10,30 și 15,30; BECKET — ora 20; (Sala Studio): MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 15,30; PĂRINȚII TERIBILI — orele 10,30 și 20; Teatrul de Comedie: CHER ANTOINE — ora 10,30; NICNIC — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): IUBIRE PENTRU IUBIRE — ora 10,30; VICTIMELE DATORIEI — ora 20; (Sala Studio): VIRAJ PERICULOS — ora 20; Teatrul Mic: PRIMARUL LUNII ȘI IUBITA SA — ora 16; DOI PE UN BALANSOAR — ora 10,30; DANSUL SERGENTULUI MUSGRAVE — premieră — ora 20; Teatrul „C.I. Nottara" (B-dul Magheru): CRIMĂ ȘI PEDEAPSĂ — ora 19,30; SUS PE ACOPERIȘ... ÎN SAC — ora 15,30; (Sala Studio): O LUNĂ LA ȚARĂ — ora 10,30; NĂZDRĂVANUL OCCIDENTULUI — ora 16; CÎND LUNA E ALBASTRĂ — ora 20; Teatrul Giulești: TANGO LA NISA — orele 10 și 19,30; Teatrul de Nord — Satu-Mare (secția Română) (la Teatrul „Ion Vasilescu"): MILLO DIRECTOR; TRENUL DE ADJUD — ora 16; SPECTACOL CARAGIALE — ora 20; Teatrul „Ion Vasilescu": REVISTA LA VOLAN — ora 19,30; Teatrul Evreiesc de Stat: MANIFESTARE CU PRILEJUL ÎMPLINIRII A 130 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI AVRAM GOLDFADEN — ora 11; GOLEM — ora 19,30; Studioul I.A.T.C.: CARAGIALE... DAR NU TEATRU — ora 10; Teatrul „Ion Creangă": ROATA MORII — ora 10; Teatrul Țăndărică (Cal. Victoriei): GULIVER ÎN ȚARA PĂPUȘILOR — ora 11, (Str. Academiei): STROP DE ROUĂ; BROTĂCELUL — ora 11; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): LA GRĂDINA CĂRĂBUȘ — ora 19.30; (Cal. Victoriei): SONATUL LUNII — ora 19,30; Ansamblul Rapsodia Română: PE ARIPILE RAPSODIEI — ora 20; Circul Globus: STAR CIRCUS '70 — orele 10, 16 și 19,30.

tv

SÎMBĂTĂ, 7 NOIEMBRIE 1970

PROGRAMUL I

În jurul orei 9,15 transmisiune de la Parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Moscova cu prilejul celei de-a 53-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie ● 17,00 Emisiune în limba germană ● 18,15 Bună seara fete! Bună seara, băieți! ● 19,20 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,00 Teleenciclopedia ● 20,50 Imagini din U.R.S.S. Uralul — hotar între două continente. Film documentar. ● 21,10 Film serial: „Incoruptibilii" ● 22,00 Telejurnalul de noapte ● 22.15 Concert festiv. Își dau concursul Corul mare al Radioteleviziunii sovietice, Corul studenților și Orchestra Teatrului Mare din Moscova, Ansamblul Piatnițki, Ansamblul Veriovka, Ansamblul de cîntece și dansuri al Palatului Pionierilor din Moscova ● 23,00 Săptămîna sportivă.

PROGRAMUL II

● 20,00 Făurari de frumusețe. Program susținut de artiștii amatori ai Uniunii Cooperației Meșteșugărești — București. ● 20,30 Reflector ● 20,45 Luceafărul. „Orga de mesteceni" de Ion Brad ● 21,00 Buletin de știri ● 21,05 Seara melomanului ● 22,00 Reportaj TV. „Ce bine se petrece, la Moși... La Moși" — reportaj în Luna-Park de Atanasie Toma ● 22,15 Film serial: „Vidocq" (IV) ● 22,40 Teatru scurt „Autostop" de Iosif Naghiu.

DUMINICĂ, 8 NOIEMBRIE 1970

PROGRAMUL I

● 8,45 Deschiderea emisiunii. Gimnastica de dimineață ● 9,00 Matineu duminical pentru copii și școlari ● 10,00 Viața satului ● 11,30 Amfiteatru muzical ● 12,00 De strajă patriei ● 12,30 În reluare, la cererea telespectatorilor. Film artistic. Golful paradisului — producție a studiourilor engleze ● 14,00 Selecțiuni din Festivalul de muzică ușoară „Gondola de aur" Veneția 1970 ● 14,30 „Alină-te dor, alină..." Muzică populară ● 15,00 Emisiune în limba maghiară ● 16,30 Studioul „N" ● 18,00 Cîntare patriei. Concurs coral interjudețean ● 19,20 Desene animate ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,00 România în 1 000 de imagini — Satu Mare ● 20,20 Bun îi vinul ghiurghiuliu... ● 22,20 Telejurnalul de noapte ● 22,35 Duminică sportivă

NOI PREMIERE CINEMATOGRAFICE

COPRODUCȚIE FRANCO-ALGERIANA

Cu: YVES MONTAND, IRENE PAPAS, JEAN-LOUIS TRINTIGNANT, RENATO SALVATORI, GEORGES GERET
REGIA: COSTA GAVRAS

PRODUCTIE A STUDIOURILOR DIN R. P. UNGARA

Cu: ZOLTAN LATINOVITS, EVA RUTTKAY, MARI TOROKSIK, IMRE LATINOVITS, SANDOR PECSI
SCENARIUL ȘI REGIA: GYORGY REVESZ

ANUNȚ

Direcția de poștă și difuzarea presei din M.P.T. anunță că oficiile poștale din întreaga țară contractează abonamente la publicațiile cuprinse în catalogul de presă externă pe anul 1971

Între 9 și 14 noiembrie a.c. la cinematograful CAPITOL din Capitală

FESTIVALUL FILMULUI INDIAN

ÎN PROGRAM:

● BINECUVÎNTAREA
Scenariul și regia: Hrishikesh Mukherjee

● PRIN TÎRGURI ȘI CÎMPII
Regia: Tapan Sinha

● BHUVAN SHOME
Scenariul și regia: Mrinal Sen

● ANOKHI RAAT
Scenariul: Pandit Anand Kumar Regia: Asit Sen

● RAMU

Abonamente se pot face la casa cinematografului

Tovarășul Nicolae Ceaușescu din nou în piețele Capitalei

În piața „13 septembrie"

(Urmare din pag. I)

În timpul vizitei a ieșit din nou la iveală faptul că se pierde mult timp la cumpărarea unor produse. Tovarășul Ceaușescu a dat indicații reprezentanților comerțului să treacă neîntîrziat la preambalarea a cît mai multor sortimente de carne și preparate de carne, brînzeturi, fructe, legume, să promoveze pe scară largă formele moderne de comerț.

Cetățenii cu care a stat de vorbă tovarășul Ceaușescu au remarcat cu satisfacție operativitatea cu care s-a trecut la aplicarea măsurilor stabilite la ședința de lucru de la Comitetul Central.

„Vă mulțumim din inimă, tovarășe Ceaușescu, pentru grija ce o purtați oamenilor muncii — spune Grigore Stanciu, locuitor în noul cartier al Colentinei, venit la Piața Obor. Controlul făcut de dumneavoastră personal asupra situației aprovizionării este un ajutor de mare preț pentru noi. Bine ar fi ca și tovarășii care răspund direct de comerț să vină mai des în piețe și să nu se mulțumească numai cu constatările, ci să ia măsuri pentru lichidarea lipsurilor așa cum procedați dumneavoastră cu atita exigență și energie".

La fiecare dintre piețele vizitate, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a adresat direct cumpărătorilor: „Cum apreciați situația aprovizionării cu produse alimentare?" La această întrebare, aproape invariabil, grupul de cetățeni care se stringeau în jur răspundeau cu unanimă satisfacție „Este bună aprovizionarea. Au dat rezultate indicațiile și măsurile pe care le-ați stabilit".

În cursul vizitei în Piețele Obor și Rahova, secretarul general al partidului s-a interesat de posibilitățile de extindere și reamenajare a spațiului comercial, de creare a noi depozite pentru a se putea păstra și desface un volum sporit de mărfuri alimentare în condiții corespunzătoare, dînd indicații organelor de resort să acționeze prompt, cu toată răspunderea pentru rezolvarea acestor probleme.

Și cu prilejul acestei vizite s-a putut constata acea anomalie existentă la noi în desfacerea mărfurilor agroalimentare care se exprimă prin tendința unor cetățeni de a se supraaproviziona.

Însoțindu-l pe tovarășul Ceaușescu în timpul vizitei de ieri, nu numai noi reporterii am fost martorii unor asemenea manifestări, ci însăși cetățenii. În sectorul de vînzare a produselor de pescărie de la halele Obor, de pildă, un cetățean tocmai cumpărase 6 kg de pește proaspăt, cantitate care desigur depășește, după propria mărturisire, nevoile de consum ale familiei sale. Ceilalți cumpărători au reacționat cu promptitudine, combătînd această mentalitate. De asemenea, la piața Rahovei, gospodina Alexandrina Puiu relata faptul că unii își burdușesc cămările cu ulei și zahăr, creînd greutăți în aprovizionarea și desfacerea produselor alimentare. Ea cerea să nu se tolereze sub nici un motiv asemenea practici dăunătoare.

În cadrul vizitei, în discuțiile purtate cu cetățenii s-a scos în evidență faptul că statul nostru dispune de rezervele necesare pentru a asigura aprovizionarea neîntreruptă a populației cu mărfuri agroalimentare în tot timpul anului.

Imaginile pe care le ofereau ieri piețele Capitalei bine aprovizionate, cu o gamă variată de produse, aprecierile pozitive făcute de nenumărați cetățeni pe care i-am întîlnit cu sacoșile pline în timpul vizitei în fața standurilor, a tonetelor și chioșcurilor, atestă eficiența deosebită a măsurilor stabilite de conducerea partidului și statului, faptul că ministerele și organele de resort au acționat cu spirit de răspundere, pentru a remedia în scurt timp lipsurile semnalate. În interesul satisfacerii cît mai bune a cerințelor de consum ale populației, se impune ca acest mod de a acționa concret, operativ și eficient să devină o metodă permanentă de lucru a organelor însărcinate cu aprovizionarea pieței.

Ministerele și celelalte foruri centrale de resort, organele de partid și de stat locale, trebuie să urmărească zi de zi situația aprovizionării populației, să intervină cu toată răspunderea pentru traducerea în viață a indicațiilor date de conducerea partidului și statului, pentru a se asigura satisfacerea în condiții cît mai bune a cerințelor de consum ale oamenilor muncii.

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONGRESULUI U.T.C.

Plachetă omagială „E TINEREȚEA NOASTRĂ PARTIDULUI DATOARE"

Sub acest titlu vor fi înmănunchiate cele mai reprezentative creații poetice ale tinerilor creatori argeșeni, ce vor apărea nu peste multă vreme, într-o plachetă editată de către Comitetul județean Argeș al U.T.C. În vederea selecționării acestor piese, cenaclurile literare din județ vor grupa cît mai multe forțe artistice, premiind, totodată, și cele mai reușite poezii. Este declanșat, așadar, un larg concurs în rîndul tinerilor creatori de poezie din județul Argeș, menit să stimuleze și îmbogățească creația poetică. În paralel, a fost lansat și un concurs de grafică.

V. R.

Uteciștii din Caraș-Severin ȘI-AU ÎNDEPLINIT ANGAJAMENTELE LA MUNCĂ VOLUNTAR-PATRIOTICĂ

La sfîrșitul lunii octombrie tinerii organizațiilor U.T.C. din județul Caraș-Severin și-au îndeplinit angajamentele luate în acest an în cadrul acțiunilor de muncă voluntar-patriotică. E demn de reținut că acest succes s-a materializat în cîteva din obiectivele de bază propuse a fi atinse în acest an.

Așa de pildă, au fost colectate toate cele 35 000 tone metale vechi. În lucrări de investiții, prin participarea tinerilor au fost ridicate și date în folosință trei cămine muncitorești la Bocșa, Topleț și Moldova Nouă. În orașul minerilor de la Dunăre, pe lîngă Casa de cultură, a mai fost amenajat un complex cultural-sportiv alcătuit dintr-o popicărie, terenuri de fotbal, volei și tenis de cîmp, căruia comisia întrunită cu prilejul dării în folosință, i-a acordat punctajul maxim cu care se răsplătesc lucrările obținute prin muncă voluntar patriotică. Au fost realizate, de asemenea, și în școli toate cele 18 baze sportive planificate în acest an. După cum se vede, un prețios omagiu adus și prin aceasta Congresului al IX-lea al U.T.C.

I. DANCEA

SCRISORI DE LA CITITORI

Un singur subiect: ADUNĂRILE DE ALEGERI

• ȘI ÎN ADUNARE SÎNTEM TOT COLEGI!

Sîmbăta trecută, după orele de curs, uteciștii de la Liceul de cultură generală nr. 1 din Tîrnăveni s-au întrunit pentru alegerea comitetului pe școală.

Punînd accentul pe învățătură, ca sarcină principală a elevilor, darea de seamă a scos în evidență succesele și lipsurile, reflectate prin diferența mare de note și procente de promovare de la o clasă la alta, aducînd în dezbatere și alte probleme de bază ca disciplina, frecvența, activitatea în cercuri, pregătirea pentru apărarea patriei, acțiunile social-culturale și obștești, învățămîntul ideologic al uteciștilor, vizitele și excursiile etc. A fost prezentat apoi proiectul programului de activități după care s-a trecut la discuții.

Simina Botorog, Valer Șerban, Mihaela Pătru, Angela Seicean, Marcela Pop ca și alți participanți la dezbateri au luat atitudine față de cei care, înțelegînd prea îngust îndatoririle de elev, își valorifică doar în parte puterea de muncă și ocîte rezultate la limită, și-au invitat colegii să-și dea seama de la început că timpul trece, notele se adună și vremea bilanțurilor se apropie, au sugerat organizarea mai multor acțiuni destinate să mijlocească un schimb de experiență în planificarea și folosirea judicioasă a timpului destinat învățăturii, a căilor rectabilizării maxime a studiului individual.

Eficiența adunării ar fi fost poate mai substanțială dar, din cînd în cînd, în sală, se auzea un murmur a cărui intensitate ajungea să influențeze asupra desfășurării discuțiilor. De ce se întîmpla asta, m-am întrebat, care să fie cauzele nedoritei stări de fapt? Aș putea enumera cîteva. Nu cred că era vorba de lipsă de interes față de problemele puse în discuție ci, mai degrabă, de greutatea de a urmări pe de o parte, lectura dării de seamă, elaborată într-un stil greoi, prea oficial, obositor, iar pe de alta, însăși participanții la dezbateri, parcă influențați de limbajul sec al dării de seamă, foloseau un vocabular distant, rece, altul decît cel obișnuit, ca și cum cei care vorbeau uitaseră că se află printre prieteni, că se adresează în fond camarazilor de clasă, de bancă. În sfîrșit, în relațiile organizației cu membrii săi se mai simte încă acea tutelă mărunță de sus, chiar membrii comitetului U.T.C. pe școală, în loc să sugereze acțiuni izvorîte din cunoașterea amănunțită a problemelor organizației, în loc să folosească pîrghiile proprii pentru formarea politico-profesională a elevilor, se mulțumesc adesea să îndeplinească totul mecanic, raportînd direcțiunii și diriginților că sarcinile trasate au fost realizate, bineînțeles fără să fie depășite prin stimularea inițiativelor, ceea ce ar înviora activitatea organizațiilor pe clase și în ansamblul ei, pe școală.

ȘTEFAN COVRIG

• GABRIEL ARE PERFECTĂ DREPTATE!

„...Sînt fiul unui țăran cooperator din Săcălaz (sat în apropierea Timișoarei). Vreau să vă vorbesc astăzi despre mine și cîțiva dintre colegii mei, așa cum am făcut și în conferința de alegeri a liceului nostru. Între 3 și 14 octombrie am lucrat împreună cu încă 20 de colegi în cadrul orelor de practică în producție la întreprinderea „Fructus" din Timișoara. Pe timpul vacanței de vară am mai lucrat două săptămîni în sectorul zootehnic al unei cooperative agricole. Practica de la „Fructus" mi s-a părut însă mult mai complexă. Vreo cîțiva colegi de-ai noștri au cam tras chiulul în primele zile. Voiau mereu să ne influențeze, zicîndu-ne: „Ce tot muncești atîta?". I-am „pedepsit" pentru cuvintele lor, neglijîndu-i. Evitam pur și simplu să stăm de vorbă cu ei. Munca era destul de aspră. În prima zi am reușit să transportăm doar 86 de lăzi cu ardei. Cei cîțiva continuau să ne ironizeze, să se creadă mai deștepți. Îi tortura, în schimb, faptul că îi neglijam. Socotesc că tocmai această atitudine a noastră i-a făcut și pe ei să-și schimbe treptat comportarea. Și rezultatele muncii noastre au crescut de la o zi la alta: pe 7 octombrie am transportat, același număr de lăzi, 750 de lăzi pline, pe 10 octombrie — 1080, iar în ultima zi — 4456. Satisfacția mea însă este în egală măsură și aceea că i-am determinat pe colegii noștri să înțeleagă că a munci este un minunat prilej de cunoaștere reciprocă...

Ai mei îmi tot spuneau: Dacă nu înveți, ai să ajungi muncitor la „Fructus". Mărturisesc că acum „amenințarea" lor nu mi se mai pare justificată. Nu pentru că n-ar fi greu, ci fiindcă acolo am găsit o posibilitate în plus de a cunoaște oameni și de a mă cunoaște. Ce ziceți, nu vi se pare că am dreptate?"

N. R. — Cuvintele elevului WALTER GABRIEL, așa cum au fost rostite în fața conferinței de alegeri a liceului nr. 10 din Timișoara și așa cum ne-au fost comunicate, conțin, indiscutabil, o mare doză de adevăr. De altfel, din cite ne informează corespondentul ziarului nostru care a participat la conferința din acest liceu, adevărul acesta a fost evidențiat și de ceilalți colegi. Munca nu poate fi o amenințare și cei ce o practică au dreptul, dragă Gabriel, la cea mai nobilă și justificată mîndrie. Este ceea ce se desprinde și din rîndurile scrisorii trimisă școlii voastre de către conducerea întreprinderii „Fructus" din care ne face plăcere să reproducem:

„Prin prezenta vă aducem la cunoștință că, în perioada 3—14 octombrie a.c., un număr de 21 elevi au realizat, prin munca depusă de ei, o sumă de 6350 lei. Menționăm că au dat dovadă de comportare ireproșabilă, dovedind o conștiinciozitate și o hărnicie deosebite".

• INERȚIA N-ARE SORȚI DE IZBÎNDĂ

Sînt student în anul V-B al Facultății de energetică din București. Înainte de a veni la facultate am făcut șapte ani de producție și armata, așa că am văzut multe lucruri și situații demne de remarcat, dar niciodată nu m-a impresionat ceva atît de puternic cum m-au impresionat ultimele două adunări generale de dare de seamă și alegeri ale anului nostru. Pentru că din ele pot fi desprinse forța combativă, unitatea unui colectiv bine închegat, atitudinea revoluționară a tinerilor care nu se împacă cu gîndul unei existențe plate, anoste. Am descoperit la majoritatea participanților hotărîrea de a respecta normele democratice ale vieții interne de organizație, am auzit exprimată dorința de a absolvi cu succes facultatea și de a fi cît mai utili în producție, am ascultat voci care criticau atitudinile incompatibile cu ceea ce trebuie să reprezinte un tînăr al zilelor noastre, am surprins decizia multora, a celor mai mulți dintre noi de a merge înainte, de a înlătura cu hotărîre piedicile din calea lor.

Discuțiile au arătat că activitatea vechiului birou A.S. pe an a fost atît de slabă încît s-ar putea spune despre ea că s-a menținut pe o linie pur și simplu contrară intereselor majore ale membrilor organizației. Excursia de studii nu și-a putut atinge nici măcar în parte obiectivele pentru că dincolo de faptul că a fost prost organizată, ea n-a izbutit să antreneze printre participanți tocmai marea majoritate a colectivului care alcătuiește anul nostru. Discuțiile au constatat că frecvența la cursuri nu a stat deloc în atenția membrilor vechiului birou, iar organizarea practicii s-a făcut după liberul arbitru a doi din membrii biroului — secretarul și președintele. A fost criticată și atitudinea celor care favorizau copiatul.

În noul birou am fost ales și eu. Sînt, firește, emoționat și bucuros de o asemenea încredere, fapt care mă îndeamnă să-mi exprim o îndoială care mă frămîntă, anume aceea că, nu se poate ca de felul defectuos în care a muncit vechiul birou să nu existe factori responsabili undeva, sus în conducerea organizației A.S. pe facultate sau chiar pe institut. Sînt convins că acest climat al dezbaterilor vii, deschise se va manifesta și la conferința pe facultate, că și acolo se va schimba ceva. Totul va fi bine. Noi, membrii noului birou nu sîntem niște oameni izolați, ci reprezentanții unui întreg colectiv strîns unit. Vă scriu această scrisoare cîteva ore după încheierea lucrărilor și sînt încă într-o stare de euforie. Ce voiam să vă spun este că sînt mîndru că fac parte din colectivul anului meu.

VICTOR ȚINTEA

OLIMPIADELE PROFESIONALE

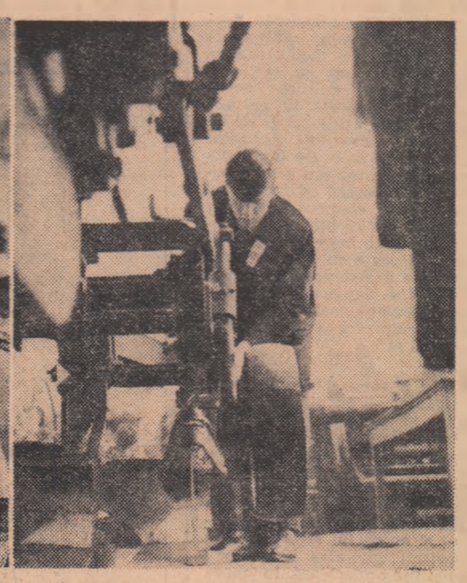

În desfășurarea lor, olimpiadele pe meserii și-au dovedit cu prisosință puterea de a stimula interesul pentru adîncirea cunoștințelor de specialitate. Aparatul fotografic a reținut aceste imagini de la cîteva din olimpiadele profesionale care au avut loc în ultima vreme

Foto: O. PLECAN, C. CIOBOATĂ

(Urmare din pag. I)

ca olimpiada profesională să se desfășoare nu doar în ateliere sau la nivel de întreprindere ci pe plan lărgit să angajeze în competiție pe tineri în etape superioare. În momentul de față **PUTEM VEHICULA PE BUNĂ DREPTATE, ÎNTR-UN SPAȚIU DE EXPERIENȚĂ AL CONCURSURILOR PROFESIONALE GEN OLIMPIADĂ.** Ce motive de satisfacție ne oferă o incursiune retrospectivă pe această direcție? Cu ce ar trebui să fim înarmați suplimentar în organizarea viitoarelor olimpiade pe meserii?

Finala de la Sibiu a olimpiadei strungarilor ne-a prilejuit întîlnirea cu tineri din întreaga țară, cu activiști din secțiile economice ale comitetelor județene ale U.T.C., cu specialiști din întreprinderi și ministere. Am avut astfel posibilitatea să recoltăm opinii reprezentînd un cerc larg de oameni, legate e drept îndeosebi de un anume concurs — cel al strungarilor — dar cu directe trimiteri și la alte meserii.

Am reținut din discuțiile avute, din cursul consfătuirii organizate cu acest prilej de comisia permanentă de specialitate de pe lîngă C.C. al U.T.C. părerea unanimă cu privire la succesul organizatoric pe care îl marchează din ce în ce mai vizibil, olimpiadele pe meserii. Nu mai departe, cea de la Sibiu poate fi considerată un eșantion. Mecanismul colaborării între factorii interesați, în cazul de față la nivel central C.C. al U.T.C., Consiliul General al U.G.S.R. și Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, merită cu prisosință calificative superioare. Este cadrul care a favorizat o **DESFĂȘURARE NORMALĂ** întrecerii, de care depinde în bună măsură și **PRESTIGIUL SĂU.**

— Experiența olimpiadelor organizate pînă acum ne confirmă cu prisosință **ROLUL ACESTORA ÎN RIDICAREA CALIFICĂRII TINERILOR,** în perfecționarea lor. Totodată avem motive să ne bucurăm de **EFECTUL PROPAGANDISTIC EXERCITAT ÎN DIRECȚIA CUNOAȘTERII MESERIILOR,** a sublinierii importanței lor, menționa tovarășul **DUMITRU GHEORGHIȘAN,** prim secretar al Comitetului municipal București al U.T.C., vicepreședinte al Comisiei centrale pentru problemele tineretului din industrie.

Că este așa ne-o dovedește interesul real stîrnit în rîndul tinerilor de întrecerea propriu-zisă. S-a văzut din capul locului și constatarea s-a accentuat pe parcurs, că **PRIN CONCURS** dorința de perfecționare a tinerilor cunoaște valențe noi. Mai mult decît atît competitorii-învingători și-au confirmat și întărit prin aceasta autoritatea profesională, implicit au cîștigat încredere în propriile disponibilități profesionale.

Un moment de meditație se impune. Reușește olimpiada să depășească simpla condiție de **CONCURS** devenind ceea ce și-a propus din start, un **CATALIZATOR ÎN PREGĂTIRE,** percutorul în măsură să frîngă **STAREA DE INERȚIE** în raport cu necesitatea de a învăța continuu și să **MENȚINĂ ÎN MIȘCARE** uniformă acest mobil al perfecționării? Pentru că, ce se întîmplă: poți organiza un concurs **FOARTE EFICIENT PE DURATA DESFĂȘURĂRII SALE DAR INCAPABIL SĂ REVERBEREZE DINCOLO DE GONGUL FINAL AL ÎNTRECERII.** Este și acesta un cîștig. Dar dorința noastră rămîne raportarea într-un sistem de coordonate mult mai exigent. Și, în **FAZA ÎN CARE NE AFLĂM,** o asemenea pretenție devine posibilă. Pornind, prin urmare, de la bunul — substanțial — cîștigat pînă acum, în ce parte rămîne loc pentru o și mai deplină valorificare a olimpiadelor profesionale?

— Mie personal mi se pare că nu greșim legînd succesul general al unei olimpiade de **SUCCESUL FAZEI DE MASĂ** a întrecerii, spunea inginerul **MARIN PALCU,** șef de sector la Comitetul județean Ilfov al U.T.C. Iar aceasta, la rîndul său este nemijlocit condiționată de seriozitatea pregătirii, de structura, de gradul de cuprindere în această etapă.

Părerea subliniată în intervențiile lor și de alți interlocutori păstrează în sine unul din aspectele esențiale ale oricărui concurs profesional, cu precădere de la olimpiada prin sine definită, de o participare masivă a tineretului. Este mai greu desigur să antrenezi un număr mai mare de tineri, eterogeni ca pregătire și ca grad de interes. **DAR NU ACESTA RĂMÎNE CRITERIUL DETERMINANT.** Am mai spus-o, nu mi se pare cîtuși de puțin un cîștig, sau oricum nu un prea mare cîștig chemînd la întrecere oameni peste un anume nivel de pregătire, doar pentru a-i sfătui să-și reamintească noțiuni cunoscute. Am reținut în legătură cu aceasta opinia tov ing. **EUGEN OSANU,** consilier la M.I.C.M.:

— Eu cred că ceea ce se întreprinde în organizarea U.T.C trebuie să conducă neapărat la desăvîrșirea măiestriei profesionale a tinerilor. Nu să li se repete ce s-a făcut la școală, nu ceea ce pot obține în alte părți ci să pătrundă mai mult în subtilitățile meseriei. Inginerii, tehnicienii tineri, deci colegii lor de generație pot face și competent și operativ toate acestea.

De aici derivă o serie întreagă de alte aspecte cum ar fi de pildă dozarea teoriei și a probelor practice.

— Fără îndoială că un loc deosebit trebuie să-l rezervăm teoriei, acumulării de cunoștințe noi, spunea tînăra ingineră **MARIA ANDREI** de la uzinele Independența-Sibiu. Dar este totuși nepotrivit să insistăm atît de mult în **A VERIFICA STRICT MECANIC** gradul de stăpînire a unor date tehnice, cită vreme pasul următor **POSIBILITATEA DE A LE FOLOSI ÎN PRACTICĂ** nu se dovedește a fi asimilată.

La rîndul nostru ținem să apreciem oportunitatea ambelor obiective, exprimată prin funcționarea în două etape: teoretică și practică. Dacă examinarea teoretică (de fapt aspectul ei) reușește **SĂ PUNĂ PE TÎNĂRUL MESERIAȘ ÎN SITUAȚIA DE A-ȘI FORMA DEPRINDEREA LECTURII** tehnice, și de a căuta **SINGUR** soluții la **PROBLEMELE PRACTICE CE LE RIDICĂ ACTIVITATEA SA DE PRODUCȚIE** credem că am putea să ne declarăm satisfăcuți. Remanența acestor deprinderi este credem de întrevăzut doar astfel. Nu trebuie nici **SĂ SUPRAESTIMĂM** virtuțile olimpiadei — alte forme se pot plasa complementar în angrenajul de mijloace la îndemîna organizației U.T.C. — și cu atît mai puțin să le **SUBEVOLUĂM,** menținînd-o la faza de exercițiu, rememorativ, util desigur, dar insuficient. Nu de lipsa campionilor de hîrtie se cuvine să fim îngrijorați ci de **DORINȚA FORMĂRII UNOR AUTENTICI ÎNDRĂGOSTIȚI DE MESERIE,** cu rezultate tot mai bune în producție. De aceea, să revenim la ceva spus mai sus, considerăm și justificat efortul de a antrena un număr cît mai mare de tineri, fără ca aceasta să devină o obsesie de altfel, un pas spre formalism.

S-au exprimat păreri diferite relativ la durata probei practice. Conform uzanței în funcție de specificul locului de muncă ea se stabilește diferențiat. **EXCELENTĂ IDEEA DE A CONSIDERA REZULTATELE OBȚINUTE ZI DE ZI LA LOCUL DE MUNCĂ** drept **„NOTE DE CONCURS",** proba propriu-zisă rămînînd un număr de virtuozitate doar. Nu tindem doar spre întîpărirea în conduita tinerilor a condițiilor de concurs, cu alte cuvinte preocuparea pentru a învăța mereu ceva nou, dorința de încadrare în disciplina muncii, aspirația spre maturizare profesională? Are rost în aceste condiții să ne străduim să scurtăm durata în sine? Este greu de urmărit timp mai îndelungat. De acord. Dar **NU REDUCEREA DURATEI** ni se pare soluția ci **CĂUTAREA UNOR MODALITĂȚI MAI SIMPLE** de înregistrare a efectelor activităților noastre educative. Și, vorbind despre aceste consecințe, găsim inspirată sugestia tînărului strungar **Gheorghe Doroghi** din Reșița de a se încerca o diferențiere în faza de masă, evident, a obiectivelor urmărite. Pentru strungarul de pe o mașină cu comandă numerică devin, prin natura lucrurilor, mai importante elemente diferite față de cel de pe un strung universal.

Ni s-a întîmplat să vedem la Sibiu strungari finaliști care nu s-au dovedit în măsură să combine noțiuni știute dar neaplicate anterior. „Eu n-am lucrat niciodată o asemenea piesă", departe de a fi o scuză ne îndreptăm cu gîndul la ceea ce puncta tov. **DUMITRU PANAITE,** director general în M.I.C.M. „Meseria nu se acumulează pe felii; trebuie învățată ca atare și abia pe urmă pornit la **SPECIALIZARE STRICTĂ,** mărind astfel și **GRADUL DE MOBILITATE** al omului în interiorul profesiei sale".

Este un deziderat pe care olimpiadele pe meserii îl pot servi foarte bine, prin împliniri calitative permanente. „Unitatea de măsură a faptului că se realizează acest lucru, spune ing. **GHEORGHE MIRON,** șef de secție la C.C. al U.T.C., rămîn faptele de muncă ale participanților la concursurile ce le organizăm".

Este un lucru potrivit drept motto în desfășurarea olimpiadelor pe meserii.

„MERCUR '70"

Tinerii lucrători din comerț pe care finala concursului „Mercur" i-a convocat la București, se află acum în ziua de mijloc a întrecerii. Momentul inaugural s-a desfășurat ieri, în prezența **tovarășului Iosif Walter, secretar al C.C. al U.T.C.,** a altor reprezentanți din partea organelor centrale ce colaborează la coordonarea concursului. Proba scrisă, deși neeliminatorie, a avut darul de a-i introduce pe tineri în atmosfera de concurs propriu-zis. Proba practică de astăzi va încerca să departajeze pe participanți pe criterii cît se poate de exacte decurgînd din importanța deosebită pe care o capătă competența, solicitudinea, comportarea civilizată în relația directă cu cumpărătorul. Și, chiar dacă între ele cele două grupe mari de concurenți prezintă particularități (este vorba de categoria lucrătorilor din alimentația publică pe de o parte și a gestionarilor de produse alimentare, textile încălțăminte, și metalo-chimice pe de altă parte) neîndoielnic, concursul „Mercur" prezintă semne de înviorare, de creștere a preocupării tinerilor pentru buna servire a publicului. Încercați, stimați cititori să vă convingeți singuri! La ora cînd citiți aceste rînduri, fie în laboratoarele restaurantelor „Mărășești" și „Mediaș", fie la magazinele din Piața Amzei sau B-dul Magheru veți putea urmări pe tinerii lucrători purtînd ecusonul concursului. Mai mult chiar, cofetăria și restaurantul Universității vă pot oferi interesante constatări cu privire la talentul și priceperea tinerilor respectivi. Aici este găzduită o expoziție alcătuită din lucrări ale participanților la concursul pe țară.

După ce juriul va pronunța, pe baza regulilor de punctare, ordinea de clasificare în primele două zile ale întrecerii, duminică dimineața ne vom reîntîlni, în sala Clubului sindicatului lucrătorilor din comerț, cu toți concurenții. Unii, pe scenă își vor verifica public cunoștințele de specialitate; ceilalți, urmărindu-i și încurajîndu-i. În ce ne privește, ne pregătim să consemnăm numele celor mai bine pregătiți, să reținem opinii referitoare la ceea ce a reușit să rezolve acest concurs deschis lucrătorilor tineri dintr-un foarte larg și important sector de activitate, cel comercial.

N. U.

ANCHETA NOASTRĂ

REAL ȘI LEGENDAR ÎN BIOGRAFIA ARTISTULUI

1 Ar putea constitui lipsa unor documente oficiale una din cauzele principale, care duc la voalarea unor segmente biografice? Care este datoria istoriei literare în aceste cazuri?

2 Uneori absența documentelor înseamnă o șansă pentru genul biografiilor apologetice și asta pentru că se pot ușor estompa niște certitudini valabile și în lipsa hîrtiilor doveditoare. Am impresia că astfel de biografii își fac un scop din a elimina din conștiința lectorului toate secvențele care l-ar putea împiedica pe acesta să-și formeze o părere excelentă asupra virtuților spirituale ale scriitorului în cauză.

3 Ce înseamnă de fapt pentru istoricul și criticul literar elementul cultură din biografia scriitorului?

4 Idealizarea biografică nu apare, oare, tocmai din grija nefondată ca datele mai puțin onorabile din viața scriitorului să nu influențeze cercetarea și evaluarea operei?

5 Care ar fi, după opinia dumneavoastră, calea omului de știință, a biografului autentic, în acest joc al realului și legendarului?

DISCIPLINA ADEVĂRULUI

Interviul nostru cu

prof. univ. ȘERBAN CIOCULESCU

Cunoașterea biografiei marilor artiști s-a constituit întotdeauna nu numai dintr-un interes strict științific, ci și dintr-un miraj lesne de-nțeles. Aproape paralel cu munca de reconstituire a unui itinerar biografic, apar și variante imaginare asupra unui segment sau altuia din viața artistului devenit subiectul interesului nostru. Atît în primul, cît și în cel de-al doilea caz, pasiunea este elementul comun, numai că ea este cenzurată și subordonată unor criterii decisive în cadrul cercetării strict științifice și devine aproape suverană în cazul alcătuirii unor biografii, deseori romanțate și nu numai atît.

Ancheta noastră, care-și propune să încerce explicarea resorturilor care declanșează crearea elementelor de ficțiune prezente în mai toate biografiile orale ale scriitorilor, îl are ca prim invitat pe istoricul și criticul literar, profesorul universitar ȘERBAN CIOCULESCU.

1 Vă voi da un dublu exemplu: școlaritatea lui Eminescu și cea a lui Caragiale. Ultimul, de cîte ori era întrebat ce studii făcuse, afirma: patru clase primare. În realitate, s-au găsit în arhiva liceului din Ploiești „Sfinții Petru și Pavel" rubricile lui Caragiale, care atestau faptul că viitorul scriitor absolvise cele patru clase gimnaziale, iar tatăl său a afirmat într-un rînd, că fiul său este absolvent a cinci clase de liceu. Noi trebuie să luăm ca bun ceea ce stă scris în registrele liceului, iar ficțiunea lui Caragiale, care este una în minus și nu în plus, să ne-o explicăm prin dorința scriitorului de a se prezenta drept un autodidact ideal, fără altă școlaritate decît patru clase primare.

La Eminescu ne încurcă faptul că el s-a înscris la Universitatea din Viena ca student extraordinar, cum s-ar spune azi facultativ, iar la Berlin ca student ordinar, adică la cursurile regulate. S-a crezut din această pricină, că nu avea încă bacalaureatul cînd s-a înscris la Universitatea din Viena, dar că și l-ar fi luat în intervalul dinaintea înscrierii la Universitatea din Berlin. După arhivele liceului din Cernăuți, unde a urmat gimnaziul pînă la moartea lui Aron Pumnul, 1866, Eminescu nu și-a absolvit gimnaziul. La nici un liceu din țară nu s-au găsit în registrele școlare numele lui Eminescu, indicații că ar fi absolvit gimnaziul și cursul superior de liceu. Cine deduce din faptul că Eminescu s-a înscris la filozofie (la Berlin) ca student ordinar pentru că ar fi avut bacalaureatul, se înșeală. Trebuie să ne limităm la scriptele liceului cernăuțean. De altfel, Eminescu nu s-a lăudat niciodată că este bacalaureat, ca să-l putem învinovăți de un neadevăr asupra școlarității lui. Iată dar, două cazuri unde biografia este datoare să se resemneze a accepta documentele oficiale existente iar nu mărturia celor dispăruți sau ipotezele ce s-au făcut ulterior.

2 Cred că nici Arghezi nu era absolvent al gimnaziului, se poate controla lucrul în scriptele liceului „Nicolae Bălcescu" (fost Sf. Sava). Faptul că Arghezi... nu a fost nici măcar bacalaureat, necum titrat universitar, nu i-ar îngădui nimănui să afirme că marele poet și prozator ar fi fost lipsit de intelectualitate și chiar de cultură generală. Spiritul său critic și autocritic era foarte ascuțit, deși nu beneficiase de cultură universitară. Nu mai este nevoie să amintim că Eminescu la Viena și Berlin și-a însușit o vastă cultură universală, chiar în afara cursurilor audiate și că titlul de doctor, admițînd că l-ar fi putut obține, nu ar fi contrazis cu nimic nivelul studiilor anterioare, ci ar fi explicat gradul atît de înalt al culturii sale în acel moment. Cîți doctori n-au dat universitățile în disciplinele umaniste, mai puțin cultivați ca Eminescu, Caragiale, Arghezi? Marele talent și geniul își făuresc o concepție de viață și asupra lumii, adeseori în afara coordonatelor culturii universitare.

3 Cred că un critic literar nu poate trece cu vederea pregătirea culturală a unui scriitor, începînd cu mediul familial și continuînd cu cel școlastic, deoarece cultura scriitorului nu se poate să nu alimenteze inspirațiile lui și să nu influențeze anumite atitudini ideologice ale sale. De fapt, cultura unui scriitor sau a unui artist nu interesează ca factor biografic, ci ca element orientativ în meandrele creației. Din școlaritatea unui mare artist, biografia nu poate culege decît, cel mult, date anecdotice dar critica științifică e datoare să stabilească corelații reale între pregătirea culturală a scriitorului și creația sa.

4 Idealizarea biografică este un procedeu neștiințific, mai ales că sîntem cu toții înțeleși, că în judecarea strict estetică a operei, comportamentele etice ale artiștilor nu interesează. Villon, poet genial, a fost condamnat la moarte pentru crimă și jaf. A deduce din aceste fapte, că și opera lui este pătată, e o naivitate, mai ales că scriitorii și artiștii se proiectează în opera lor nu cum sînt, ci cum ar fi vrut să fie, altfel spus, ei pun în opera de artă ce au mai bun în ei, nu ceea ce îi aseamănă cu oamenii mijlocii sau cu drojdia. De aici nu trebuie să urmeze că o biografie științifică ar trebui să ocolească sistematic cunoașterea integrală a scriitorului sau artistului, mai ales că personalitatea umană rămîne perfect disociabilă de operă. Tineretul nu are nevoie de imagini idealizate ale scriitorilor, iar noi sîntem datori să le dăm exemplul unei discipline a adevărului, chiar dacă acest adevăr este uneori crud. De altfel unii scriitori și artiști, chiar dacă nu au avut caracterul la înălțimea operelor lor, prin aceste opere, înzestrînd cultura națională cu mari valori artistice, compensează în modul cel mai fericit și mai deplin deficiențele lor de caracter. Aceasta nu vrea să zică însă, că trebuie să generalizăm: sînt convins că marea majoritate a creatorilor de cultură n-au fost lipsiți de un ideal etic și de o înaltă conștiință morală și civică.

5 Vremea noastră se înverșunează să demitifice anumite noțiuni etice și chiar unele valori estetice, dar cele mai valoroase rezistă asalturilor de acest fel. Demitificarea și demistificarea sînt de altfel operații diametral opuse spiritului apologetic de care a fost vorba la începutul discuției noastre.

Omul de știință urmează o cale de mijloc. Nici hagiografie, nici demitizare cu orice preț.

Invitației de a participa la ancheta noastră „REAL ȘI LEGENDAR ÎN BIOGRAFIA ARTISTULUI" a răspuns și criticul literar, prof. univ. EDGAR PAPU. Publicăm mai jos opinia domniei sale.

RESPECTAREA OBIECTIVITĂȚII ȘTIINȚIFICE

EDGAR PAPU

În scrierile biografice consacrate marilor poeți sau scriitori, semnalarea laturilor negative ale fizionomiei lor pur umane, constituie o problemă extrem de gingașă. Istoricul literar se zbate aci între două scrupule, pe de o parte scrupulul adevărului, al „sincerității", iar pe de altă parte acela al „pietății" față de memoria unei figuri ilustre, care, prin grandoarea operei sale, și-a răscumpărat orice păcat „omenesc — prea omenesc".

Desigur că nu în orice împrejurare se iscă o asemenea problemă. Există și suficiente exemple de poeți, ale căror mari abateri în viață explică însuși sensul operei lor. Trecerea sub tăcere a devierilor morale de această natură ar însemna o obstrucție totală la accesul unui anumit tip de creație. Sub aspectul de față, cazul cel mai reprezentativ ni-l oferă Villon. Viața sa se cere reprodusă întocmai, cu toate petele ei de umbră, fiindcă altă alternativă nu mai există pentru biograful literar.

În alte cazuri, însă, scăderile vieții nu pot ajuta într-un grad atît de dezvoltat înțelegerea operei. Aici, într-adevăr, problema devine mai dificilă. Depinde adică de ceea ce noi înțelegem prin biografie. Pentru cei vechi, ea se reducea, în mare parte, la un frumos discurs apologetic sau, dimpotrivă, blasfematoriu. Pentru noi, însă, biografia a devenit un gen mai riguros, obligat să respecte obiectivitatea științifică. Raportată la viața unui mare poet sau scriitor, ea trebuie, deci, să cuprindă și scăderile sale, chiar dacă nu i-au influențat opera. În cazul de față, se cere, însă, un deosebit tact și o deosebită finețe din partea biografului.

În primul rînd, el trebuie să evite o expunere *naturalistă*, adică o relatare insistentă, indiscretă, propulsată de o curiozitate inferioară. În al doilea rînd, chiar biograful se vede silit să amintească unele amănunte neplăcute din viața poetului cercetat; un elementar bun simț ar cere să se ferească de tonul cruzimii, al răutății sarcastice, al ironiei superioare, și să facă apel la atitudinea înțelegerii umane; prin lectura biografiei respective, noi cititorii să nu uităm niciodată că este vorba de o mare figură, a cărei viață se află studiată tocmai în virtutea strălucirii sale pe firmamentul spiritului omenesc.

În cultura noastră ni se pare a fi întîlnit un model de biograf ideal în Tudor Vianu. Cu o desăvîrșită onestitate științifică, el nu omite niciodată greșelile sau abaterile din viața scriitorilor intrați în obiectivul cercetării sale; le tratează, însă, cu acel spirit de largă înțelegere umană, pe care l-am recomandat ceva mai sus. Ca să dăm un singur exemplu, se știe că una din umbrele care apasă existența lui Macedonski este nedreapta sa inamiciție față de Eminescu. În biografia consacrată celui dintîi, Tudor Vianu expune documentat, cu probitate, întreg istoricul acelui regretabil conflict. O privire pătimașă, înclinată să denatureze senzațional faptele, ar fi fost gata să surprindă la Macedonski invidia tenebroasă, asociată cu obtuzitatea stupidă. Obiectivitatea și puterea de pătrundere a lui Tudor Vianu îl arată numai ca pe un om prea iute și prea irascibil, trăsătură întîlnită adesea la acel *irritabile genus* al poeților. Și aci, ca și în nedreapta ieșire a lui Ion Barbu împotriva lui Arghezi (în monografia *Ion Barbu*) Tudor Vianu nu ne face niciodată să uităm că avem de-a face cu *greșelile unor oameni mari*. Aceasta ni se pare a fi cea mai fină și cea mai adevărată modalitate de conciliere între scrupulul adevărului și scrupulul pietății.

Faptul cere, desigur, o putere de judecată, de inhibiție și de obiectivitate, cu care nu mulți biografi se află înzestrați. Am dori, totuși, ca un asemenea model să călăuzească orice serioasă biografie literară.

Anchetă realizată de DORIN TUDORAN

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

IRINA DELEA, București:

„De cîțiva ani m-am molipsit de la mama și am început să „mă înnebunesc" și eu după fotbal (Vă spun că de la mama și să vă explic: de cîte ori este un film la telecinematecă cu vedetele din 1940, mama mi-l recomandă cu toată căldura, însă ea adoarme imediat. Dar de cîte ori este o transmisie sportivă și mai ales fotbalistică își regăsește toată energia).

Contaminarea avînd loc, am încercat să-mi fac o cultură minimă pentru a înțelege mai bine și pentru a gusta din plin frumusețea acestui sport. Și mi-am zis că pentru aceasta lucrul cel mai nimerit ar fi să citesc cronici sportive. Și în loc să găsesc cîte o fază mai deosebită comentată am găsit mai mult fraze de-ale confraților întru condei, mai mult insulte și aprecieri necompetente la adresa antrenorilor, a Federației și chiar a conducătorilor ei. După cîte îmi amintesc nu știu să fi citit undeva o cronică literară semnată de Titi Teașcă sau Angelo Niculescu, în fond nu le-ar fi prea greu și nu ar fi socotiți necompetenți. Găsesc însă un lucru și mai urît: unii autori au găsit de cuviință să se ascundă după pseudonime ca Suplinitor, Belfegor etc. De ce? Se tem domniile lor că, punîndu-se rău cu unii suporteri din marele public, aceștia ar ezita să le mai cumpere rodul muncii lor creatoare pe plan literar? Să nu se teamă, că nu cred să fie ăsta motivul! Nu au prea multe apariții editoriale pe an ca să se teamă că ar rămîne cu ele nevîndute. De fapt, ar fi și greu, pentru că dumnealor au atîtea și importante preocupări. De exemplu, unii își risipesc spiritul (de multe ori, eu ca telespectatoare mă simt penibil) la emisiuni cu stele fără nume, alții s-au specializat în interviuri, începînd de la personalități de seamă și, bine ar fi, să termine cu sine însuși.

Dar toți s-au dovedit a fi ași în luatul în tărbacă, fie între ei, fie pe cei care de bine de rău, asudă pe terenul de fotbal. Simți, chiar dacă nu ești la curent cu concursurile lor, cum prin nevinovatul sport care se numește fotbal dinții își caută tot veninul și își arată colții pentru disputele lor bizare. Nu ar fi mai cinstit și nu ar fi și pentru noi mai instructiv să asistăm la discuții chiar în contradictoriu, însă în limitele bunului simț și la obiect? De ce să distrugem fotbalul care nu ne este vinovat cu nimic? Dacă un scriitor sau altul nu se bucură de prea multă priză la cititori, de ce să denigreze pe cei ce se ocupă exclusiv de sport, mîncînd o pîine albă din ceea ce se numește cronică sportivă și care și-a făcut loc în mai toate revistele, cu profil literar? Păcat că se risipesc, totuși, niște kilograme de spirit. După cîte știu, dramaturgia națională de ani de zile are nevoie de forțe proaspete. Ce-ar fi să încerce acești scriitori să arate că pot ceva, printr-o capodoperă teatrală, fie ea chiar și despre fotbal (S-au mai văzut cazuri: „Centrul înaintaș a murit în zori"). Eu mai știu că cizmarul care lucrează fără autorizație pentru un vecin și-i bate un placheu pentru doi lei se cheamă că face ciubuc. De ce dînșii fac ciubuc, fie prin ziar, fie la radio, la televiziune? Dacă au ceva de spus să facă un film adevărat, o piesă de teatru, pe care să o putem pune în rîndul marilor noastre creații. Iertat să-mi fie, dar de vreo doi ani nu știu să fi apărut măcar un roman sau un volum de versuri de care să se vorbească atît cît se vorbește de cronicile sportive, peste tot. E absurd ce pretind? Cred că domnii aceștia scriitori trebuie ajutați să se ocupe mai mult de-ale lor și să lase fotbalul pe seama celor care se pricep, adică a specialiștilor și a spectatorului, să-i lase lui plăcerea de a diseca jocul. Ce spuneți, stimați cititori?"

Ei, bine, nu mi-aș fi închipuit în ruptul capului ca tocmai o femeie să dea o atît de grea și violentă lovitură scriitorilor cronicari sportivi. Știam de mult că jucători, antrenori și alți slujitori salariați ai fotbalului nu ne au la inimă și că se dau acatiste săptămînale ca să ni se fractureze mîna cu care le zgîriem existența, dar nu-mi imaginam, zic, că și femeile sînt împotriva noastră.

Acum să vedem, stimată Irina Delea, de ce considerați dumneavoastră că nouă, celor cîțiva scriitori bîntuiți de maladia fotbalului, ne-ar sta mai frumos și mai cuminte lîngă pagina de literatură.

În primul rînd: îi jignim pe jucători și pe antrenori, sîntem prea violenți. Așa e, nu neg, dar vă întreb, în același timp, dacă era mai bine într-o anumită vreme din urmă, cînd cei ce făceau această meserie (nu toți, desigur) se dovedeau niște ființe lipsite de simțul și curajul adevărului, cînd fotbalul nostru mergea foarte prost și nimeni nu cuteza să pună degetul pe rană. Este bine știut că scriitorii au fost cei care au început să curețe această atmosferă poluată de obscuritate și ambiguitate morală, cei care au dat primii pe tocilă ascuțișul cronicii sportive.

A doua obiecție: considerați că, de fapt, cronica sportivă e pentru noi un fel de moft și cal troian, adică noi ne facem că scriem despre fotbal, în realitate ne ciupim unul pe altul de mușchii sensibili, ne răfuim printre rînduri în baza unor vechi ranchiune obscure. Deci, al doilea neadevăr, atîta vreme cît nu ne oferiți un exemplu convingător.

În orice caz, fiți sigură, rămînerile în urmă a literaturii contemporane (atîtea cîte sînt) nu se datorează, în nici un caz, predilecției unor scriitori pentru fotbal.

Cu alte cuvinte, ce vreau să vă spun? Nu m-ați convins deloc că trebuie să renunț la cronica mea sportivă. Citiți-mă în continuare, dacă vă face plăcere, în ziarul „Munca".

DOROBANȚU NICOLAE, București:

„Vă scriu pentru că n-am cui scrie. Aș vrea să scriu o scrisoare de dragoste, dar n-am cui. Am 22 de ani și n-am iubit niciodată. Am cunoscut multe fete, poate prea multe, dar nici una n-a reușit să mă facă să le uit pe celelalte. Îmi place să cunosc cît mai multe fete (să le „agăț" cum se spune în termeni mai puțin academici) și poate ăsta-i motivul că n-am cui scrie. Se spune că universul e nemărginit, dar într-un suflet intră o infinitate de universuri. Sînt o fire cam sucită, îmi place să sărut o fată chiar și pe stradă și din cauza asta primesc observații de la cei care deplîng „tineretul de astăzi". Dar dacă mie-mi place, dacă eu mă simt fericit, de ce trebuie să-mi știrbească cineva bucuria de a trăi? Nu-s destule pancarte: „Nu călcați pe iarbă", „Nu fumați", „Interzis jocul cu mingea" și cîte altele. De ce trebuie neapărat să purtăm în noi „Nu vă sărutați pe stradă"? Nu-i vorba de săruturi senzuale, ci și de săruturi furate în joacă, mai scurte de o clipă, răsplata unei stringeri de mînă, sau a unui compliment sau bucuria și recunoștința pe care ți-o arăți că fata n-a întîrziat la întîlnire. De ce trebuie să fim priviți cu dispreț? Că vrem să trăim, să ne bucurăm de viață? Poate o să spuneți că sînt egoist, că mă interesează numai plăcerile mele. Cred că ați avea dreptate, dar oare chiar așa de vinovate sînt acestea? Într-o zi, nu-i mult de atunci, m-am întîlnit cu o fată. Am sărutat-o scurt (după mine chiar prea scurt) pe vîrful nasului. Din spate s-a auzit o voce: „În pădure, nu aici". Cei din jur (erau vreo două femei în vîrstă) au început imediat să ne predice lipsa noastră de rușine. Oare e lipsă de rușine un sărut? Trebuie neapărat să mă duc în pădure? Vreau să știu dacă-i un lucru chiar atît de rușinos să săruți o fată. Unii din cei care ne condamnă îmbrîncesc femeile în tramvai, vorbesc și se comportă vulgar, dar nimeni nu s-a apucat să le predice pe loc, în stradă, bunele maniere. Aș vrea să pot sta de vorbă cu o persoană care poartă pancarta: „Nu vă sărutați pe stradă". Să văd cine e, de ce nu ne lasă să ne bucurăm că sîntem tineri, de ce mi-au stricat mie o seară. Dacă cunoașteți pe cineva, luați-i un interviu.

Mă deranjează faptul că atunci cînd ești fericit se găsește cineva care să te indispună; atunci cînd ești supărat nimeni nu vine să te consoleze. N-am nevoie de consolare, ci de înțelegere. Scrieți pancarte mari, pe care puneți-le la colțurile străzilor: „liber sărutatul pe străzi". Fiecare vîrstă cu bucuriile ei. Lăsați-le tinerilor bucuria tinereții, fără prejudecăți.

Ce dragă mi-a fost bătrînica care se uita după o pereche cu ochii umezi. Mergeau de mînă pe malul Dîmboviței. Deodată s-au oprit, s-au uitat unul la altul și s-au sărutat. Oare vreo amintire uitată s-a redeșteptat în dînsa. Sau poate a simțit fiorul unui sărut de acum 40 de ani?

Cred că ajunge. Să trec la altă problemă. De ce e interzis să încerci să cunoști o fată care-ți place? Dacă-ți place, n-ai voie să încerci să vezi dacă și ea e dispusă să te cunoască? Și eu sînt împotriva acostatului vulgar, a enervării unei persoane. Dar de la încercarea timidă de a lega o prietenie și pînă la cea a jignirii e o cale destul de lungă. Să vă mai povestesc o întîmplare. Eram în tramvai. În partea dreaptă era o fată care-mi plăcea. Ni s-au întîlnit de cîteva ori privirile, apoi am surprins-o că mă studia. Între noi era un bărbat cam de 45 de ani. La un moment dat persoana care stătea pe scaunul din fața lui s-a ridicat. Cam insistent, domnul acela a poftit-o pe fată să ia loc. A refuzat. Atunci el s-a așezat pe scaun. Pe nesimțite, distanța între mine și ea s-a micșorat, și nu din vina mea. Căutam un prilej ca să pot vorbi cu ea. După puțin timp a strănutat. I-am spus noroc, iar ea mi-a mulțumit. Am întrebat-o dacă face chef și mi-a răspuns, că, dacă ar trebui să facă cîte un chef pentru fiecare strănut, atunci am duce-o numai într-o petrecere. I-am dat dreptate. Am mai discutat puțin, de fapt i-am spus că mi-ar face plăcere s-o mai văd și dacă-i de acord să-mi telefoneze. De-abia am spus să-mi telefoneze că domnul care fusese între noi a sărit de pe scaun și a început să strige la mine cum de nu mi-e rușine să mă iau de fete în tramvai, că sînt un vagabond, un golan și tot soiul de lucruri din astea. Cînd l-am văzut așa de furios, am început să rîd, dar se vede că asta l-a iritat și mai tare. A vrut să-mi dea o palmă, noroc că l-a apucat cineva de mînă. Am coborît cu fata la prima stație și am luat tramvaiul următor. A doua zi mi-a telefonat și ne-am întîlnit. Avea oare dreptate respectivul să facă scandal? Cu ce-am greșit față de el? Ea mi-a spus că nu-l cunoștea, că nu-l văzuse niciodată. De ce nu vă ocupați în rubrică și de lucruri de soiul ăsta? De ce nu-i faceți pe oameni să vadă ridicolul, să distingă nuanțele? Se scriu prea multe anchete sterpe și aride de pe la IAL, ITB, ICAB etc. Faceți și o anchetă în care să-i întrebați pe oameni ce părere au despre lucrurile acestea simple, despre comportarea în lume. Cît de mult aș vrea s-o fac eu, dar nu se poate. Aș vrea să afle cei despre care vorbeam mai înainte că cei douăzeci și ceva de ani în plus pe care-i au nu sînt din vina noastră, că nu vor întineri dacă ne vor sîcîi, că nu vor fi nici mai frumoși, nici mai deștepți, nici mai bogați dacă ne vor spiona toate mișcările, dacă vor ofta toată ziua: „Of, tineretul de astăzi".

Aș vrea mai multe inițiative interesante din partea dumneavoastră, a gazetarilor. Observ o repetare a temelor reportajelor. Domnule Băieșu, faceți ancheta pe care v-am propus-o. Dacă cumva dumneavoastră vă place și aveți curajul să sărutați o fată în Piața Romană, atunci scrieți-o dumneavoastră. Am să vă spun dacă mi-a plăcut sau nu".

Scrisoarea dumitale, dragă prietene Dorobanțu, mi s-a părut prea cuceritor de naivă ca să trec peste ea. Aș putea fi chiar mai aspru și să numesc chestiunea pusă de-a dreptul falsă. Căci mă întreb: e oare opinia străzii noastre atît de rigidă și de rea credință încît să sancționeze cu grosolănie un romantic și nevinovat sărut în aer liber? N-aș zice. Românul e o ființă care acceptă, prin natura lui blîndă și îngăduitoare, orice gest sincer și avîntat, circul și eu pe străzi și n-am observat nici o reacție necuviincioasă față de exuberanța tinerilor. Am sentimentul că lumea din jur e mai înțeleaptă decît o bănuim noi, ea știe că nu o extravaganță oarecare definește valoarea sau personalitatea unui tînăr, a unei tinere. Cred, în același timp, că nu e nevoie, totuși, să-i îndemnăm pe tineri să se sărute pe stradă cu ajutorul inscripțiilor, căci orice intervenție stridentă și excesivă pe acest tărîm gingaș ar fi și ridicolă, și nefolositoare. Aș zice chiar că nu e lipsită de un oarecare sens pozitiv reacția reprobatoare a oamenilor în fața unor astfel de manifestări, pentru că societatea, în grija ei firească față de sănătatea morală a membrilor săi, își ia anumite precauții, vaccinîndu-ne împotriva unor epidemii prezumtive.

Dumneata ai, însă, dreptate atunci cînd ne îndemni pe noi, gazetarii, să nu ignorăm astfel de problematică, sînt de acord ca interesul nostru să se îndrepte continuu către tot ceea ce este apropiat interesului complex al cititorului. Sînt de acord să întreprindem și o anchetă pe tema propusă. În ceea ce privește examenul pe care doriți să-l trec în Piața Romană, sînt gata de lucru, cu condiția să găsesc persoana care să mă ajute. Mulțumesc pentru scrisoare.

Desen de MIHU VULCĂNESCU

Ansamblul artistic al C.C. al U.T.C. în mijlocul brigadierilor de pe șantierele naționale ale tineretului

În aceste zile, ansamblul artistic al C.C. al U.T.C. întreprinde un turneu în țară, prezentînd spectacole în fața brigadierilor de pe șantierele naționale ale tineretului. Pînă în prezent au avut loc reprezentații pentru constructorii marilor centrale electrice de la Rogojelu și Lotru ca și în localitățile Tg. Jiu și Brezoi. Și-au dat concursul formația de muzică populară, dirijată de artistul poporului Ionel Budișteanu și cea de muzică ușoară condusă de Marian Nistor, avînd ca soliști pe Margareta Pislaru, Gabriela Teodorescu, George Mitrea și Petre Geambașu.

În zilele următoare, membrii ansamblului vor fi oaspeți ai tinerilor de pe șantierele naționale organizate în agricultură.

N. U.

PRO ȘI CONTRA

„Despre purici"

Consecvent spiritului **polemic din Campanii**, M. Ungheanu face un aspru rechizitoriu în Contemporanul de vineri, 6 noiembrie, criticii „distante" și „aristocratice", acea critică pentru care cărțile proaste nu există și care crede cu îndîrjire demnă de cauze mai potrivite că a tăcea asupra unor cărți slabe sau mediocre este singura „atitudine" rezonabilă. O critică a actualității literare nu-și poate îngădui să tacă în acest fel. Tăcerea poate fi nu numai o respingere, dar și, mai ales, o încurajare. Cei care socotesc nedemn să se ocupe de cărți proaste ar trebui să înțeleagă mai ușor faptul că nu obiectul criticii acordă automat noblețea demersurilor ei ci atitudinea față de acesta, oricare ar fi valoarea lui. În cazul volumelor slabe sau mediocre atitudinea deschisă și onestă are „sarcini" multiple. Iată una dintre ele: **„De vreme ce cartea a reușit să treacă drept bună, există și alte centre de difuzare a părerilor decît ale aristocraticului critic și nu o dată cu rezultate durabile. Acestea din urmă trebuie infirmate. Despre cărțile cu falsă reputație vorbim aici. De obicei sînt nu atît cărți proaste cît mediocre. Reputația lor depășește de obicei meritele reale. Există o conspirație a mediocrității. Ele devin de multe ori etalonul după care sînt măsurate cele cu adevărat bune și, ceea ce este cu adevărat de neocolit, ele pot fi propulsate în atenția publică prin distincții acordate lor sau autorilor lor. Un critic care nu are în vedere decît valoarea estetică, implicit deci ierarhia de valori, poate rămîne indiferent la procesul de încețoșare a valorilor?"**

M. Ungheanu divulgă, apoi, revendicarea fără temei a „sublimilor detașați" de la procedarea lui Maiorescu: **„Să se remarce că impostura nu era atacată de Maiorescu decît atunci cînd atingea o anume reputație, devenea un reper public. Maiorescu nu afecta numai distanța: avea grijă s-o sublinieze în scris. Teama de descalificare a criticului de astăzi prin gesturi critice ce n-ar fi de bon ton arată că el pune prea mult preț pe propria sa persoană".** Desigur, nu se poate cere cuiva, nici măcar unui critic (!) să nu pună un oarecare preț **pe propria sa persoană".** Însă este adevărat că prețul unora devine atît de mare, „teama de descalificare" și de riscuri (reale și ele!) atît de intensă încît se poate vorbi nu de idealitatea condiției criticului superior, ci de materialitatea intereselor lui. Cît privește oroarea de a scrie despre lucrurile mici „G. Călinescu nu găsea nimic dezonorant în a scrie despre purici".

Miracolul asfaltat și... gîndirea în senzații

Multă vreme am crezut că, oricum, cea mai bună recomandare a unui autor e opera. Recent, o inovație ne scutește de lectură oferind în schimb o dedicație-program a autorului prin care acesta, adresîndu-se prezumtivilor săi cititori cu ocazia apariției unui volum, ne atrage cu generozitate atenția, ne roagă într-un fel, să ignorăm volumul...

La atractiva rubrică ilustrată din „Informația Bucureștiului", „Autografe în premieră", în numărul de sîmbăta trecută autoarea Mariana Nuși Vintilă, ne declară despre volumul său ÎNTREBĂRI RĂSTURNATE: **„Încercați-le, poate vi se potrivesc! Unii gîndim în metafore, alții în fenomene, alții... Eu gîndesc în senzații. Nu știu niciodată ce scriu. Aflu la lectură ca noi toți. Nu sînt curioasă. Știu că fiecare va crede cît poate, și nicidecît ce spun eu. Trebuia să scriu o carte. Și am scris-o. Asta e tot".**

Mircea Constantinescu, deși mai reținut, e la fel de sincer: **„Mult așteptată și totală a fost bucuria inspirată de apariția CANCERULUI BLOND. Deși s-a vrut euforie, ea mi-a rămas melancolică fotografie a sufletului. Poate că o navă în galaxia Gutenberg nu mai impresionează azi, ci doar unicatul, ca gadget iar cartea nu a fost și nu va deveni, sper, niciodată gadget... Cancerul... meu înaintează ipoteza unui miracol asfaltat al memoriei, iar Memoria mea — ipoteza unui miracol asfixiat de cancer..."**

Poate că o navă, chiar și în galaxia Gutenberg, ar mai interesa pe cineva dar ce facem cu autorii care ori „nu știu niciodată ce scriu" ori înaintează „ipoteza unui miracol" la răscrucea dintre asfalt și asfixiere?

Incandescență publicitară

Deschidem volumul „Cerbul de aur — 50 de autografe" de Aurel Crișan — aflăm că ea este o **„înmănunchere de considerații și opinii"**, ne place simpaticul profil al autorului de pe manșetă, îl vedem mai bine la pag. 159 într-un portret din față, apreciem modul inspirat în care J. V. Pandelescu îl prezintă pe Aurel Crișan asigurîndu-ne că **„această lucrare apare la capătul unor susținute și minuțioase investigații"**, că ea conține **„instantanee cu caracter biografic, succinte, dar esențiale"**, că, în fine, autorul posedă un **„stil viu, alert, reportericesc"** și trecem mai departe. Sesizăm emoția reporterului în primul interviu publicat în această carte, emoție care-l face să nu poată decît exclama: **„i-ați dat (melodiei — n.n.) o interpretare originală, patetică — pot spune"**, ne crispăm ușor cînd aflăm că duminică, în ziua Concertului laureaților, pe la prînz, ziariștii **„nu-și mai puneau probleme"**, iar fotoreporterii **„pîndeau înfrigurați"**, că **Lize Marke posedă o „fire temperamentală"** s.a.m.d., ne sîcîie tot mai mult deasa utilizare a judecăților de valoare („minunat", „încîntător", „plin de grație") recitim o dată cu autorul fragmente din cronicile ziarelor și „interviurile în exclusivitate acordate" la conferințele de presă, ne uimim de ușurința cu care Aurel Crișan dialoghează cu interpreți de pe toate meridianele (prin telefon — la miezul nopții, în restaurant, în mașină, în aer liber), încercăm să dăm pe seama stilului „alert" greșelile în ortografierea și traducerea unor denumiri străine, mai avem răbdare să asistăm la despărțirea autorului de familia Slim și, în sfîrșit, ne putem permite să conchidem că această „carte" exprimă mai mult o grandomanie publicitară în loc să fi fost ceea ce putea fi: o colecție onestă cu autografele participanților la „Cerbul de aur" (cunoaștem și înțelegem pasiunea autografelor) și cîteva date biografice și artistice din cariera lor.

LECTOR

Tovarăşului LEONID ILICI BREJNEV
Secretar general al Comitetului Central
al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Tovarăşului NIKOLAI VIKTOROVICI PODGORNII
Preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem
al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

Tovarăşului ALEXEI NIKOLAEVICI KOSÎGHIN
Preşedintele Consiliului de Miniştri
al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA

Dragi tovarăşi,

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat şi Consiliului de Miniştri ale Republicii Socialiste România, al poporului român şi al nostru personal, permiteţi-ne să vă adresăm, cu prilejul celei de-a 53-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, dumneavoastră şi prin dumneavoastră Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Prezidiului Sovietului Suprem, Consiliului de Miniştri ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, popoarelor sovietice, felicitări cordiale şi cele mai bune urări.

Deschizînd era revoluţiilor proletare, a trecerii de la capitalism la socialism, Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie — eveniment crucial în istoria omenirii — a stimulat spiritul revoluţionar al clasei muncitoare, al maselor largi populare de pretutindeni în lupta lor pentru împlinirea năzuinţelor de libertate şi progres, pentru eliberare socială şi naţională.

Popoarele sovietice, desfăşurînd o activitate creatoare, plină de abnegaţie, sub conducerea Partidului Comunist, făurit de Vladimir Ilici Lenin, au asigurat triumful socialismului în Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi înfăptuiesc trecerea la construirea comunismului, au obţinut succese remarcabile în dezvoltarea unei economii puternice, în înflorirea ştiinţei, tehnicii şi culturii, în ridicarea nivelului de trai.

Poporul român se bucură din toată inima de aceste însemnate realizări, văzînd în ele o contribuţie de importanţă deosebită la întărirea sistemului mondial socialist, a forţelor antiimperialiste şi progresiste din lume.

Partidul Comunist Român, guvernul Republicii Socialiste România consideră prietenia româno-sovietică drept una din temeliile politicii externe a ţării noastre. Noi şi mari perspective pe linia adîncirii continue a cooperării bilaterale, pe plan politic, economic, tehnico-ştiinţific şi cultural, pe baza principiilor marxism-leninismului şi internaţionalismului socialist, sînt deschise de noul Tratat de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între Republica Socialistă România şi Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, semnat anul acesta.

Partidul Comunist Român, guvernul ţării noastre, întregul popor român vor acţiona şi în viitor pentru întărirea şi dezvoltarea continuă a relaţiilor multilaterale de alianţă şi prietenie frăţească dintre partidele şi statele noastre, în interesul popoarelor român şi sovietice, al unităţii ţărilor socialiste şi mişcării comuniste şi muncitoreşti, al colaborării internaţionale şi păcii.

Cu prilejul acestei glorioase aniversări, vă urăm, dumneavoastră, dragi tovarăşi, popoarelor Uniunii Sovietice noi şi importante succese în opera de construire a comunismului, în activitatea consacrată cauzei generale a socialismului şi păcii în lume.

NICOLAE CEAUŞESCU
Secretar general
al Partidului Comunist Român
Preşedintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER
Preşedintele Consiliului de Miniştri
al Republicii Socialiste România

Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUŞESCU, a trimis **preşedintelui Republicii Unite Tanzania, JULIUS K. NYERERE,** următoarea telegramă :

Cu prilejul realegerii Excelenţei Voastre în înalta funcţie de preşedinte al Republicii Unite Tanzania, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al guvernului şi poporului român, vă adresez cele mai calde felicitări, urări de fericire personală şi de progres pentru poporul tanzanian prieten.

Îmi exprim convingerea că relaţiile dintre ţările noastre se vor dezvolta continuu, în interesul popoarelor român şi tanzanian, al păcii şi colaborării internaţionale.

AGENDA

Vineri dimineaţa a părăsit Capitala delegaţia Partidului Comunist Peruan, condusă de tovarăşul Jorge del Prado, secretar general al P.C. Peruan, care, la invitaţia Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a făcut o vizită în ţara noastră.

Din delegaţie a făcut parte tovarăşul Felix Arias Schreiber, membru al Comisiei Politice, şeful Secţiei internaţionale a partidului.

La aeroportul Otopeni, delegaţia a fost salutată de tovarăşul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., Constantin Vasiliu, adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R., de activişti de partid.

Ministrul Comerţului Exterior, Cornel Burtică, a plecat vineri în R. P. Chineză, unde va face o vizită la invitaţia ministrului ad-interim al comerţului exterior al acestei ţări, Lin Hai-yun. Cu acest prilej ministrul român va avea convorbiri cu omologul său privind dezvoltarea în continuare a relaţiilor economice bilaterale şi va vizita Tîrgul de la Canton.

La plecare, pe aeroportul Otopeni au fost prezenţi membri ai conducerii Ministerului Comerţului Exterior, precum şi Cian Hai-fun, ambasadorul R. P. Chineze la Bucureşti şi membri ai ambasadei.

Primire la C. C. al P. C. R.

Vineri după-amiază, tovarăşul Manea Mănescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului Economic, a primit delegaţia de activişti ai Partidului Socialist Unit din Germania, condusă de Günter Berger, secretar al Comitetului regional Leipzig al P.S.U.G., care, la invitaţia C.C. al P.C.R., face o vizită în schimb de experienţă în ţara noastră.

La primire, care s-a desfăşurat într-o atmosferă tovărăşească, au participat Ion Şt. Ion, vicepreşedinte al Consiliului Economic, şi Gheorghe Roşu, şef de sector la C.C. al P.C.R.

A fost prezent Hans Voss, ambasadorul R. D. Germane la Bucureşti.

CAMPIONATELE EUROPENE DE BOX-TINERET

Un turneu dificil

— Prin telefon de la trimisul nostru —

După o călătorie cu avionul, boxerii români au sosit joi la Budapesta. Ei au rămas aici în noaptea de joi spre vineri, iar a doua zi au plecat cu trenul spre Miskolc. La Budapesta, boxerii români au efectuat un scurt dar consistent antrenament sub conducerea antrenorilor Eugen Fűresz şi Şerbu Neacşu. Ei au manifestat o bună formă şi o bună dispoziţie, executînd cu multă conştiinciozitate temele propuse de antrenament. S-a insistat în special pe executarea unor procedee de apărare cît şi pe executarea în viteză a unor lovituri de atac. De remarcat forma excelentă a boxerului de categorie grea Zelinca, a boxerilor Moraru, Ciochină şi Dumitru Mihalcea. Într-o scurtă convorbire pe care am avut-o cu antrenorul Şerbu Neacşu, acesta ne-a spus : „Lotul e bine pregătit, sperăm să facem o figură frumoasă la Miskolc, avem şanse mari să intrăm în posesia unor medalii deşi competiţia se anunţă deosebit de dificilă. Faţă de condiţiile de pregătire care ne-au fost asigurate, noi sperăm însă în rezultate bune".

De aceeaşi părere e şi antrenorul federal Vladar. Acesta ne-a declarat : „Va fi o competiţie extrem de dificilă. Participă 21 de ţări dintre care multe cu o bună reputaţie pugilistică printre care amintesc U.R.S.S. (echipă completă), Polonia (echipă completă), Bulgaria (echipă completă), Scoţia, Italia, Iugoslavia etc. Bineînţeles printre adversarii noştri cei mai dificili se anunţă şi echipa Ungariei.

La ora cînd transmit, la Miskolc nu au sosit decît echipele României, Bulgariei, Turciei (5 boxeri) şi Uniunii Sovietice. Galele vor avea loc în Palatul Sporturilor din Miskolk.

TEODOR POGOCEANU

CAMPIONATUL NAŢIONAL DE ŞAH

Aseară, în partida centrală a rundei a 16-a, **Florin Gheorghiu** a remizat în 19 mutări cu **Victor Ciociltea, Mihai Ghindă,** principalul contracandidat la titlul de campion, a remizat de asemenea cu **Reicher.**

În clasament conduc **Gheorghiu, Ciociltea şi Ghindă,** toţi **cu 11 1/2 puncte.**

PRONOSTICUL
ziarului nostru pentru
CONCURSUL PRONOSPORT
nr. 45 din 8 noiembrie 1970

1	Bologna — Lazio	1
2	Cagliari — Foggia	1
3	Catania — Varese	X
4	Milan — Internazionale	1
5	Napoli — Juventus	1
6	Roma — Sampdoria	1
7	Torino — Fiorentina	X
8	Verona — Lanerossi	1
9	Poiana — Progresul Br.	X
10	Corvinul — Crişul	1
11	Gaz Metan — Poli. Timişoara	1
12	Metalurgistul — Minerul B.M.	1
13	Olimpia S.M. — C.S.M. Sibiu	1

Cu prilejul celei de-a 53-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

ADUNAREA FESTIVĂ DIN CAPITALĂ

Cuvîntarea tovarăşului Petre Lupu

După ce a arătat însemnătatea istorică mondială a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie 1917, vorbitorul a subliniat că aceasta a descătuşat energiile creatoare ale oamenilor sovietici, a deschis calea unei rapide dezvoltări economice şi sociale. În ciuda numeroaselor dificultăţi, popoarele sovietice, făcînd dovada unor eforturi deosebite şi a unei înalte capacităţi constructive şi de luptă, au apărat şi întărit cuceririle revoluţiei, au înălţat edificiul noii orînduiri sociale, transformînd Uniunea Sovietică într-un puternic stat socialist. Roadele muncii eroice depuse de clasa muncitoare şi ţărănimea colhoznică, de intelectualitatea sovietică, sub conducerea partidului comunist, s-au concretizat în dezvoltarea continuă a forţelor de producţie, în progresul multilateral realizat de economia sovietică în ansamblu. Una din marile realizări ale popoarelor sovietice este construirea unei puternice baze industriale, întemeiate pe dezvoltarea accentuată a ramurilor de prim rang — construcţiile de maşini, energetica, chimia, metalurgia şi altele. Experienţa Uniunii Sovietice a demonstrat importanţa capitală pe care o are industrializarea socialistă pentru avîntul întregii economii naţionale, întărirea independenţei şi a capacităţii de apărare a ţării, ridicarea nivelului de trai al maselor muncitoare şi asigurarea propăşirii generale a societăţii, pentru crearea condiţiilor tehnico-economice necesare trecerii la comunism.

Transformarea socialistă a satului sovietic, înzestrarea agriculturii cu maşini şi mijloace tehnice, dezvoltarea ştiinţei agricole au schimbat din temelii condiţiile de muncă din această ramură a economiei, structura socială la sate, au deschis ţărănimii perspectivele unei vieţi noi.

Remarcabile succese au repurtat ştiinţa şi tehnica sovietică în domenii de maximă importanţă pentru revoluţia tehnico-ştiinţifică contemporană, cum sînt folosirea energiei nucleare, radioelectronica, tehnica rachetelor. Sînt cunoscute, de asemenea, în întreaga lume, realizările Uniunii Sovietice în explorarea spaţiului cosmic.

O întruchipare grăitoare a transformărilor generate de puterea sovietică o constituie dezvoltarea învăţămîntului de toate gradele, promovarea unor largi acţiuni pentru ocrotirea sănătăţii populaţiei, asistenţa socială, ridicarea nivelului de trai material şi spiritual al popoarelor sovietice.

În continuare, vorbitorul a evocat tradiţiile prieteniei şi solidarităţii internaţionaliste, formate de-a lungul vremii între comuniştii români şi cei sovietici, între popoarele noastre, între cele două ţări. După cum se ştie, instaurarea puterii sovietice în Rusia a avut un profund ecou în România, bucurîndu-se de un puternic sprijin din partea proletariatului, a socialiştilor români, a unor largi categorii sociale neproletare. O expresie vie a spiritului internaţionalist al muncitorimii şi celorlalte forţe progresiste din România au constituit-o mariile demonstraţii de solidaritate cu Revoluţia din Octombrie, participarea revoluţionarilor români la apărarea cu arma în mînă a tînărului stat sovietic împotriva reacţiunii albgardiste şi a intervenţiei imperialiste.

Cu aceeaşi abnegaţie şi tenacitate au luptat comuniştii, în fruntea maselor largi ale poporului, împotriva războiului hitlerist antisovietic, pentru ieşirea României din acel război odios şi alăturarea ei la coaliţia forţelor antifasciste.

Victoriile obţinute pe front de armatele sovietice au însuflat avînt şi bărbăţie poporului român, ca şi celorlalte popoare, în lupta împotriva fascismului. În condiţiile acestor victorii, Partidul Comunist Român, în colaborare cu forţele largi patriotice, antifasciste, a organizat şi condus insurecţia armată de la 23 August 1944, care a asigurat doborîrea dictaturii antonesciene, întoarcerea armelor împotriva Germaniei, angajarea României cu întreg potenţialul ei material, uman şi militar în războiul antihitlerist. În focul luptelor purtate umăr la umăr pe frontul antifascist, prin sîngele vărsat în comun de ostaşii români şi sovietici, s-a cimentat prietenia dintre poporul român şi poporul sovietic.

Prietenia româno-sovietică, colaborarea dintre Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, dintre România şi Uniunea Sovietică s-au ridicat în anii socialismului pe trepte tot mai înalte, avînd ca temelie trainică comunitatea orînduirii sociale, a ideologiei marxist-leniniste, ţelurile comune ale luptei împotriva imperialismului. Prietenia şi alianţa trainică cu Uniunea Sovietică au constituit şi constituie una din coordonatele fundamentale ale politicii externe a partidului şi guvernului nostru.

O deosebită însemnătate pentru întărirea prieteniei româno-sovietice are adîncirea relaţiilor pe linie de partid, de stat, dintre organizaţiile de masă şi obşteşti.

Semnarea şi ratificarea noului Tratat de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre cele două state, constituie un eveniment de seamă în evoluţia ascendentă a relaţiilor româno-sovietice. Avînd la bază principiile marxism-leninismului şi internaţionalismului socialist, actualul tratat stabileşte pe o lungă perioadă de timp cadrul colaborării multilaterale dintre ţările noastre, în spiritul egalităţii depline în drepturi, al respectării suveranităţii şi independenţei naţionale, neamestecul în treburile interne, întrajutorării frăţeşti şi avantajului reciproc. Tratatul creează un cadru propice pentru amplificarea relaţiilor reciproce pe multiple planuri, pentru adîncirea colaborării şi cooperării economice şi tehnico-ştiinţifice, a schimburilor culturale. El consemnează totodată voinţa celor două state de a dezvolta în continuare relaţiile lor cu celelalte ţări socialiste, de a acţiona pentru apărarea păcii internaţionale şi securităţii popoarelor.

Vorbitorul a pus apoi în lumină faptul că progresele pe care România şi Uniunea Sovietică le obţin în dezvoltarea forţelor de producţie, în ştiinţă şi tehnică constituie premise fundamentale ale intensificării relaţiilor economice dintre cele două ţări, şi a ilustrat, printr-o serie de exemple, creşterea continuă, în ritm rapid, a schimburilor economice şi tehnico-ştiinţifice româno-sovietice. A fost relevată, de asemenea, dezvoltarea continuă a schimburilor culturale.

În spiritul liniei sale politice tradiţionale — a subliniat vorbitorul — Partidul Comunist Român acţionează consecvent pentru adîncirea relaţiilor de colaborare multilaterală cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, avînd convingerea fermă că aceasta răspunde atît intereselor ambelor popoare, cît şi cauzei generale a socialismului.

Ocupîndu-se de marile probleme care stau în faţa poporului român, tovarăşul Petre Lupu a arătat că anul acesta poporul nostru încheie o etapă importantă în activitatea sa creatoare de făurire a socialismului, realizînd cu succes planul cincinal pe perioada 1966—1970. Bilanţul actualului cincinal — s-a arătat în cuvîntare — aduce noi şi durabile mărturii ale justeţei politicii partidului nostru de industrializare socialistă, de puternică dezvoltare a forţelor de producţie ale ţării. Astăzi, ţara noastră prezintă imaginea unui stat cu o economie dinamică, întemeiată pe o puternică industrie socialistă, care realizează cea mai mare parte a venitului naţional şi se afirmă drept nervul vital al progresului general al ţării. Pentru vigoarea şi amploarea dezvoltării economice a României este semnificativ că la sfîrşitul acestui an producţia industrială va fi de aproape 17 ori mai mare decît în anul 1938.

Noile relaţii de producţie din agricultură baza tehnico-materială puternică făurită în anii construcţiei socialiste au creat condiţii superioare progresului acestei importante ramuri a economiei naţionale, căreia partidul şi statul îi acordă o atenţie deosebită.

Învăţămîntul, ştiinţa şi cultura, întreaga creaţie artistică înaintată a poporului nostru au cunoscut şi cunosc o permanentă dezvoltare — contribuind activ la edificarea noii orînduiri, la îmbogăţirea universului spiritual al poporului.

Ca rezultat al creşterii susţinute a venitului naţional, au sporit an de an veniturile băneşti ale salariaţilor şi ale ţărănimii ; s-au îmbunătăţit condiţiile de locuit, s-au construit noi edificii social-culturale. Ridicarea nivelului de trai al poporului constituie o preocupare constantă a partidului şi statului nostru, ţelul întregii activităţi de construire a noii societăţi în România.

Noul plan cincinal, la a cărui înfăptuire vom trece curînd sub semnul muncii însufleţite pentru întîmpinarea celei de-a 50-a aniversări a partidului, va marca o nouă şi importantă dezvoltare economică şi social-politică a ţării noastre. Parte integrantă a măreţului program adoptat de Congresul al X-lea al partidului privind făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate, planul pe anii 1971—1975 prevede creşterea în continuare, în ritmuri susţinute, a forţelor de producţie, lărgirea şi perfecţionarea bazei tehnico-materiale a orînduirii noastre socialiste, satisfacerea la un nivel mai înalt a nevoilor materiale şi spirituale ale oamenilor muncii.

Referindu-se la politica externă a statului nostru, vorbitorul a subliniat că, Republica Socialistă România situează în centrul politicii sale externe prietenia, colaborarea şi alianţa frăţească cu toate statele socialiste. După cum se ştie, ţara noastră dezvoltă relaţiile de colaborare şi cooperare multilaterală cu ţările membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, cu celelalte ţări socialiste, văzînd în aceasta un factor esenţial al progresului rapid şi multilateral al fiecărui stat socialist în parte, al întăririi sistemului socialist mondial în ansamblu. România întăreşte colaborarea politico-militară cu ţările din cadrul organizaţiei Tratatului de la Varşovia, cu celelalte ţări socialiste, în interesul apărării păcii.

Pornind de la realităţile contemporane, România dezvoltă relaţiile cu toate ţările lumii, fără deosebire de orînduire socială şi politică, în spiritul coexistenţei paşnice, avînd convingerea că în epoca actuală schimbul de valori materiale şi culturale între toate statele constituie o necesitate obiectivă pentru progresul social, cît şi pentru realizarea unui climat de securitate şi înţelegere internaţională.

La baza relaţiilor sale internaţionale, România situează cu consecvenţă principiile respectării independenţei şi suveranităţii naţionale, egalităţii, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc — principii larg recunoscute pe arena mondială ca singurele în stare să asigure dezvoltarea unor relaţii de stimă şi comprehensiune între state. De la tribuna Sesiunii jubiliare a Organizaţiei Naţiunilor Unite, România socialistă şi-a reafirmat, prin glasul reprezentantului său cel mai autorizat — preşedintele Consiliului de Stat, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, — poziţiile sale în problemele majore de care depind astăzi securitatea şi progresul popoarelor, consideren-tele sale asupra direcţiilor principale spre care ar trebui îndreptate eforturile statelor în vederea găsirii unor noi soluţii viabile pentru înfăptuirea unei lumi a păcii şi cooperării.

Ca ţară europeană, România este vital interesată în promovarea unor relaţii de înţelegere şi apropiere între toate statele continentului. Înfăptuirea securităţii europene este o problemă cardinală în viaţa popoarelor europene şi totodată, un factor esenţial al stabilităţii şi păcii în lume.

O preocupare constantă manifestă România pentru dezvoltarea unor relaţii de prietenie şi colaborare între ţările din Balcani, pentru transformarea acestei peninsule într-o zonă a păcii şi convieţuirii paşnice.

Poporul român sprijină activ cauza dreaptă a popoarelor care luptă pentru cucerirea independenţei de stat, dezvoltă larg cooperarea şi colaborarea cu tinerele state independente din Asia şi Africa, cu popoarele Americii Latine.

Solidar cu eroicul popor vietnamez, căruia i-a acordat şi îi acordă întregul său sprijin frăţesc, poporul nostru se pronunţă pentru încetarea războiului din Vietnam, pentru retragerea totală a trupelor Statelor Unite din această ţară, pentru respectarea dreptului poporului vietnamez şi al celorlalte popoare din Indochina a-şi rezolva singure problemele, fără amestec din afară.

Considerăm, de asemenea, imperios necesar să se depună eforturi pentru înlăturarea tensiunii din Orientul Apropiat, pentru soluţionarea conflictului din această zonă pe baze politice, paşnice, prin aplicarea rezoluţiei Consiliului de Securitate din noiembrie 1967.

Este, desigur, evident că, o pace reală şi durabilă în întreaga lume impune încetarea cursei înarmărilor, a stocării unor uriaşe cantităţi de materiale de război perfecţionate. Acţionînd în acest spirit, guvernul român îşi aduce întreaga sa contribuţie la promovarea măsurilor necesare înfăptuirii dezarmării generale şi, în primul rînd, a dezarmării nucleare.

În continuare, în cuvîntare s-a subliniat faptul că fundamentala caracteristică a lumii contemporane este dată de ascensiunea forţelor revoluţionare, progresiste, de sporirea continuă a influenţei lor în viaţa politică mondială, că împotriva imperialismului se ridică astăzi uriaşe forţe social-politice, care luptă pentru libertatea şi independenţa popoarelor, pentru transformări progresiste în structura societăţii, pentru pace, democraţie şi socialism. Ţările socialiste, clasa muncitoare, mişcarea comunistă şi muncitorească, ţărănimea, intelectualitatea progresistă, tînăra generaţie, mişcările democratice ale femeilor, popoarele care luptă pentru libertate naţională şi independenţă, cercurile largi ale opiniei publice progresiste — toate aceste gigantice forţe antiimperialiste şi democratice din întreaga lume au capacitatea să zădărnicească politica agresivă a imperialismului, să asigure pacea şi progresul social.

În încheiere vorbitorul a adresat comuniştilor şi tuturor oamenilor sovietici cele mai sincere felicitări şi un fierbinte salut frăţesc cu prilejul aniversării Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Cuvîntul rostit de ambasadorul A. V. Basov

După ce a transmis un salut frăţesc oamenilor muncii din Republica Socialistă România, din partea popoarelor Uniunii Sovietice şi urări de noi succese în construcţia socialismului, A. V. Basov a spus :

Pentru noi, oamenii sovietici, această sărbătoare are o importanţă deosebită : acest an este anul jubileului lui Lenin, anul de încheiere a cincinalului şi anul premergător celui de-al 24-lea Congres al P.C.U.S.

Succesul istoric al Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie este strîns legat de numele lui Vladimir Ilici Lenin, marele ei teoretician şi organizator, întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi al statului sovietic, conducătorul genial al clasei muncitoare internaţionale, al tuturor oamenilor muncii.

În prezent, oamenii muncii din Uniunea Sovietică sînt angajaţi în îndeplinirea programului grandios de construire a societăţii comuniste în patria noastră.

Programul P.C.U.S., hotărîrile celui de-al 23-lea Congres şi ale plenarelor C.C. al P.C.U.S. oglindesc cu claritate consecventă planul leninist de construire a comunismului, formarea relaţiilor sociale comuniste, educarea omului nou.

Ambasadorul Uniunii Sovietice a prezentat în continuare succesele obţinute de poporul sovietic pe calea construirii societăţii comuniste. Pentru oamenii muncii din Uniunea Sovietică, anul 1970 va intra în istoria statului sovietic ca an al unui mare avînt în muncă, al luptei însufleţite pentru noi succese în toate sectoarele construcţiei comuniste. La sfîrşitul cincinalului, industria noastră lucrează în ritm susţinut. Şi, cu toate că pînă la sfîrşitul cincinalului mai sînt încă 2 luni, este clar de pe acum că directivele celui de-al 23-lea Congres al P.C.U.S. şi sarcina economică principală a acestui cincinal vor fi îndeplinite.

Societatea sovietică de astăzi are o industrie socialistă puternică şi o agricultură superior dezvoltată. În prezent, la noi în ţară în cinci zile se obţine o producţie industrială mai mare decît într-un an întreg în timpul Rusiei ţariste. Avuţia naţională a Uniunii Sovietice a atins proporţii uriaşe — ea este mai mare decît în Rusia ţaristă de 15 ori.

Ca urmare a realizării programului elaborat de Congresul al XXIII-lea, producţia industrială va creşte în cincinal de 1,5 ori. Numai pe seama acestui spor se va obţine o producţie industrială echivalentă cu volumul industrial global din primele două cincinale.

În actualul cincinal, în ţară noastră au fost date anual în exploatare 300—400 întreprinderi industriale.

Se dezvoltă cu succes şi agricultura. Producţia medie anuală de cereale, în comparaţie cu cincinalul precedent, a crescut cu 32 milioane de tone. A crescut producţia de carne, lapte şi de alte produse.

În ultimii ani au fost obţinute mari succese în domeniul ridicării bunăstării şi culturii poporului.

Au fost obţinute mari succese în domeniul învăţămîntului. Aproape 80 milioane de oameni, adică a treia parte din întreaga populaţie a ţării învaţă. Întreaga lume cunoaşte realizările U.R.S.S. în domeniul energeticii şi chimiei, electronicii şi construcţiei de avioane, metalurgiei şi în producţia mijloacelor de automatizare şi telemecanică. Zborul recent al staţiei automate „Luna-16", care a aselenizat şi s-a reîntors cu succes pe Pămînt cu mostre de rocă lunară, a fost încununat de o strălucită victorie cosmică.

În momentul de faţă are loc o largă pregătire a celui de-al 24-lea Congres al P.C.U.S. Pregătindu-se pentru acest eveniment istoric, oamenii sovietici desfăşoară o întrecere socialistă generală în scopul obţinerii de noi succese în toate domeniile construcţiei comuniste. Congresul va trasa perspectivele şi sarcinile concrete ale luptei viitoare pentru îndeplinirea programului P.C.U.S.

O parte a cuvîntării sale, A. V. Basov a consacrat-o politicii externe a Uniunii Sovietice. Uniunea Sovietică — a spus vorbitorul —, a militat întotdeauna şi militează pentru unitatea şi coeziunea tuturor ţărilor socialiste, considerînd aceasta ca una dintre cele mai importante condiţii ale înaintării cu succes pe calea socialismului şi comunismului.

În cadrul familiei frăţeşti a ţărilor socialiste a spus în continuare A. V. Basov, se dezvoltă fructuos prietenia şi colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice şi României. Între popoarele ţărilor noastre există legături istorice tradiţionale de prietenie şi bună vecinătate, relaţii de solidaritate, care s-au manifestat de-a lungul istoriei seculare. În anii instaurării puterii sovietice printre apărătorii ei neînfricaţi s-au numărat şi internaţioniştii români. Un mare grup dintre aceştia au fost decoraţi cu ordine şi medalii ale U.R.S.S. În anii celui de-al doilea război mondial, multe zeci de mii de ostaşi sovietici şi-au jertfit viaţa pentru eliberarea României de sub jugul fascist.

După instaurarea puterii populare a României prietenia popoarelor noastre, cimentată prin sîngele vărsat în comun în lupta cu fascismul, a căpătat un nou conţinut calitativ, reflectat în comunitatea orînduirii social-politice a ambelor ţări, în unitatea de ţeluri şi interese, în lupta pentru socialism şi comunism, pentru pace în lumea întreagă.

Cu patru luni în urmă s-a încheiat cu succes vizita în România a delegaţiei de partid şi guvernamentale sovietice, condusă de tovarăşul Kosîghin, în timpul căreia a fost semnat noul Tratat de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între ţările noastre, care reprezintă unul din documentele programatice de colaborare sovieto-române. Încheierea acestuia constituie un mare eveniment în viaţa popoarelor noastre, un nou mare pas în opera de întărire şi dezvoltare a alianţei prieteneşti a ţărilor socialiste.

România nouă a parcurs un mare drum în cei 26 de ani de existenţă ai săi, drumul construcţiei socialiste victorioase. În acest timp, poporul român a obţinut succese remarcabile, a fost lichidată înapoierea economică şi culturală, a fost creată o industrie modernă multilaterală, o producţie agricolă dezvoltată, au căpătat o largă dezvoltare socialistă învăţămîntul, ştiinţa cultura şi arta. Poporul sovietic se bucură sincer de succesele dv., dragi prieteni. Acestea mărturisesc în mod convingător despre marea dragoste de muncă, talentul poporului român care merge înainte sub conducerea partidului său comunist. Noi ne bucurăm că, cu toate calamităţile naturale care s-au abătut asupra ţării, oamenii muncii din ţara dv. îndeplinesc cu succes planul de dezvoltare a economiei naţionale, obţin noi şi noi succese în construirea societăţii socialiste.

În prezent comuniştii români, oamenii muncii din România socialistă se pregătesc să întîmpine jubileul glorios al celei de-a 50-a aniversări a partidului său comunist. În ajunul acestui eveniment însemnat, aş dori să vă urez dv. să întîmpinaţi cu noi succese această dată istorică.

Între P.C.U.S. şi P.C.R., între statele noastre s-au statornicit relaţii trainice de colaborare multilaterală. Organizaţiile de partid, de stat şi obşteşti sovietice şi româneşti întreţin legătură şi contacte strînse, care aduc un folos real pentru ambele ţări, pentru cauza noastră comună.

Creşte şi colaborarea noastră economică. Protocolul privind coordonarea planurilor de dezvoltare a economiei naţionale ale Uniunii Sovietice şi României, semnat în septembrie a. c., pentru cincinalul viitor constituie mărturia întăririi în continuare a legăturilor noastre economice şi comerciale. Protocolul actual prevede creşterea cu 37 la sută a volumului livrărilor reciproce de mărfuri în perioada 1971—1975 faţă de nivelul acordului pe anii 1960—1970.

Se lărgeşte şi se îmbogăţeşte colaborarea noastră în domeniul culturii. Se dezvoltă turismul, schimbul regulat de colective artistice, de expoziţii, de specialişti, de reprezentanţi ai uniunilor de creaţie. Se dezvoltă cu succes contactele între Asociaţia de prietenie sovieto-română şi Asociaţia română pentru legături de prietenie cu Uniunea Sovietică (ARLUS).

Permiteţi-mi, dragi tovarăşi, ca în ajunul celei de-a 53-a aniversări a Marelui Octombrie să urez poporului român frate şi avangardei lui — Partidul Comunist Român — noi succese în construcţia socialistă, înflorire, viaţă fericită şi paşnică.

Ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, A. V. Basov a rostit vineri seara o cuvîntare la posturile noastre de radio şi televiziune, ocazionată de aniversarea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

COSMONAUTUL B. V. VOLINOV LA ACADEMIA MILITARA

Cosmonautul sovietic Boris Valentinovici Volînov, comandantul navei spaţiale „Soiuz 5" şi conducătorul primei staţii orbitale cu oameni la bord, membru al delegaţiei Asociaţiei de prietenie sovieto-române, care ne vizitează ţara cu prilejul aniversării Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, s-a întîlnit vineri cu cadre universitare, ofiţeri şi elevi ai Academiei militare din Bucureşti.

A salutat prezenţa cosmonautului în mijlocul militarilor români, generalul de armată Ion Tutoveanu, comandantul Academiei.

B. V. Volînov a vorbit celor prezenţi despre succesele Uniunii Sovietice în domeniul economic, ştiinţific şi tehnic şi a făcut un larg expozeu asupra programelor cosmice, evocînd episoade din zborul orbital la care a participat.

(Agerpres)

(Urmare din pag. I)

obşteşti, personalităţi ale vieţii ştiinţifice şi culturale, oameni ai muncii din întreprinderile şi instituţiile bucureştene, ziarişti români şi corespondenţi ai presei străine.

La adunare au participat ambasadorii acreditaţi la Bucureşti ai R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovace, Republicii Cuba, R. P. Mongole, R. P. Polone, R. P. Ungare, R. D. Vietnam ; însărcinaţii cu afaceri ad-interim ai R.P.D. Coreene, R. D. Germane, R.S.F. Iugoslavia şi Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

Erau prezenţi membrii delegaţiei Asociaţiei de prietenie sovieto-române care ne vizitează ţara.

Au fost intonate imnurile de stat ale Uniunii Sovietice şi Republicii Socialiste România.

Adunarea a fost deschisă de tovarăşul Dumitru Joiţa.

Despre semnificaţia celei de-a 53-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie au vorbit tovarăşul Petre Lupu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., ministrul muncii, şi A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Cu vii aplauze, asistenţa a subliniat în repetate rînduri cuvîntările.

În încheierea adunării festive, consacrate aniversării Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, a fost prezentat un program artistic.

RECEPŢIE LA AMBASADA UNIUNII SOVIETICE

Vineri la amiază, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, A. V. Basov, a oferit o recepţie cu prilejul vizitei în ţara noastră a delegaţiei Asociaţiei de prietenie sovieto-române, condusă de V. I. Konotop, membru al C.C. al P.C.U.S., membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., prim-secretar al Comitetului regional Moscova al P.C.U.S., preşedintele Asociaţiei, care se află în ţara noastră pentru a lua parte la manifestările organizate cu prilejul celei de-a 53-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Au participat Ilie Murgulescu, membru al C.C. al P.C.R., vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale, vicepreşedinte al Consiliului General al ARLUS, Gheorghe Necula, membru al C.C. al P.C.R., vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale, prim-secretar al Comitetului judeţean Ilfov al P.C.R., Mihail Roşianu, membru al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului General al ARLUS, Vasile Vlad, membru supleant al C.C. al P.C.R şef de secţie la C.C. al P.C.R., Nicolae Ecobescu, membru supleant al C.C. al P.C.R., adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai Biroului Consiliului General al ARLUS, reprezentanţi ai unor instituţii centrale, generali, oameni de artă şi cultură, ziarişti.

Cu acest prilej, V. I. Konotop a înmînat preşedintelui Consiliului General al ARLUS, Mihail Roşianu, Ordinul sovietic „Drapelul roşu al muncii", acordat de Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. pentru mari merite în întărirea şi dezvoltarea prieteniei şi colaborării între popoarele român şi sovietic şi în legătură cu împlinirea vîrstei de 70 de ani.

A. V. Basov şi V. I. Konotop au felicitat pe Mihail Roşianu, în numele conducerii de partid şi de stat a Uniunii Sovietice, pentru distincţia primită, urîndu-i noi succese în activitate, multă sănătate şi fericire.

Preşedintele Consiliului General al ARLUS a mulţumit pentru înalta distincţie ce i s-a acordat, pentru preţuirea activităţii sale pusă în slujba întăririi prieteniei româno-sovietice.

de peste hotare

Presa internaţională despre vizita făcută în R.S.F. Iugoslavia de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu

Presa din numeroase ţări comentează pe larg vizita făcută în R.S.F. Iugoslavia de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, însemnătatea pe care convorbirile purtate cu Iosip Broz Tito, preşedintele U.C.I. şi preşedintele R.S.F. Iugoslavia, o au pentru dezvoltarea relaţiilor dintre cele două ţări, contribuţia pe care acestea o aduc la cauza apropierii dintre popoare şi a păcii în lume.

Însuşi faptul că preşedinţii Ceauşescu şi Tito se întîlnesc frecvent — scrie săptămînalul iugoslav **„KOMUNIST"** — „ilustrează succesul colaborării reciproce devenite tradiţionale. Este evidentă, totodată, importanţa deosebită pe care o au aceste întîlniri pentru dezvoltarea relaţiilor şi colaborării româno-iugoslave, cît şi pentru aspiraţiile mai largi din Peninsula Balcanică şi din Europa".

În continuare, în comentariu se arată că pe scena internaţională şi europeană se desfăşoară în prezent multe iniţiative şi acţiuni din care unele, fără îndoială, pot duce la ameliorarea stării de lucruri în sfere foarte largi. Pe de altă parte, există multe probleme nesoluţionate şi crize în diferite părţi ale lumii, care ne reţin atenţia deoarece au repercusiuni asupra păcii şi securităţii generale. În asemenea condiţii, scrie **„KOMUNIST"**, contactele nemijlocite şi convorbirile dintre oamenii de stat devin şi mai necesare, în special cînd e vorba de ţări angajate în aspiraţii pozitive pentru viaţa internaţională, în eforturile de a se asigura condiţii pentru dezvoltarea şi egalitatea în relaţiile dintre state. Acest fapt este valabil atît pentru activitatea internaţională a României şi Iugoslaviei, cît şi pentru relaţiile lor reciproce.

Ziarul **„BORBA"** subliniază că popoarele României şi Iugoslaviei sînt legate de idealurile construirii societăţii socialiste, pe baza independenţei naţionale, suveranităţii, colaborării, pe baza principiului egalităţii în drepturi între toate popoarele, prin dorinţa sinceră ca Balcanii să nu mai fie „un butoi cu pulbere" ci o zonă a colaborării rodnice, ca Europa să nu fie un poligon a două tabere militare, ci o cetadelă a păcii.

Sub titlul „În sprijinul securităţii europene", ziarul sovietic **„PRAVDA"** relatează pe larg despre comunicatul comun româno-iugoslav. Ziarul scrie, printre altele: „În cursul tratativelor, a fost subliniată necesitatea recunoaşterii situaţiei reale din Europa, a respectării integrităţii teritoriale şi intangibilităţii frontierelor tuturor statelor europene, ca o premisă necesară pentru securitatea în Europa. Iugoslavia şi România îşi vor continua eforturile îndreptate spre convocarea şi desfăşurarea cu succes a conferinţei general europene în problemele securităţii".

Ziarul bulgar **„OTECESTVEN FRONT"**, arată, într-o corespondenţă din Belgrad, intitulată „Balcanii — zonă a bunei vecinătăţi", că cei doi preşedinţi constată cu mare satisfacţie dezvoltarea multilaterală a relaţiilor iugoslavo- române, statornicite pe principiile egalităţii în drepturi, încrederii şi respectului reciproc, precum şi a colaborării fructuoase dintre P.C.R. şi U.C.I.

Ziarul polonez **„TRYBUNA LUDU"** relevă că preşedinţii celor două ţări au subliniat necesitatea recunoaşterii situaţiei reale în Europa şi a schimbărilor istorice care au survenit pe acest continent în perioada postbelică, necesitatea respectării integrităţii teritoriale şi intangibilităţii graniţelor tuturor statelor europene ca o premisă necesară pentru securitatea europeană.

Informînd despre convorbirile dintre preşedinţii României şi Iugoslaviei, ziarul **„MAGYAR HIRLAP"** evidenţiază faptul că relaţiile dintre cele două ţări se dezvoltă în spiritul prieteniei, al bunei vecinătăţi şi al cooperării multilaterale.

Ziarul cehoslovac **„RUDE PRAVO"** subliniază şi el ideea din comunicatul comun româno-iugoslav privitoare la necesitatea recunoaşterii situaţiei reale din Europa şi inviolabilităţii frontierelor diferitelor state.

Vizita tovarăşului Nicolae Ceauşescu în Iugoslavia constituie tema unor comentarii şi în presa italiană. Într-un material intitulat „Convorbiri Tito-Ceauşescu asupra securităţii europene", ziarul **„L'UNITA"** face o trecere în revistă a principalelor probleme abordate de cei doi conducători de partid şi de stat. Ziarul arată că întîlnirea dintre cei doi preşedinţi constituie „o nouă contribuţie la tradiţia excelentă a schimbului de vederi şi consultări asupra celor mai importante probleme internaţionale şi bilaterale" instaurată în relaţiile româno-iugoslave.

Într-un amplu comentariu, ziarul **„IL POPOLO"** arată, printre altele, că „răspunzînd preşedintelui Tito care a relevat că cele două ţări se bucură de un mare prestigiu în lume, preşedintele Ceauşescu a spus că colaborarea strînsă dintre Iugoslavia şi România este posibilă datorită faptului că conducătorii celor două ţări acţionează în calitate de comunişti, de reprezentanţi a două popoare stăpîne pe destinele lor. Tito şi Ceauşescu — arată ziarul — au subliniat fidelitatea ţărilor lor faţă de principiile egalităţii în drepturi între toate popoarele.

Cunoscutul cotidian francez **„LE MONDE"** apreciază vizita în contextul relaţiilor româno-iugoslave; ziarul prezintă aspecte ale relaţiilor economice, precum şi alte laturi ale raporturilor dintre cele două ţări care reflectă intensificarea colaborării bilaterale.

După evocă diverse aspecte ale colaborării româno-iugoslave ziarul austriac **„DIE PRESSE"** scrie într-o corespondenţă din Belgrad că şefii de stat: român şi iugoslav, analizînd situaţia internaţională, au acordat problemei securităţii europene un loc de prim rang.

R. F. a Germaniei

Sînt condamnate acţiunile mişcării neonaziste „Acţiunea de rezistenţă"

În cadrul unei şedinţe de lucru care a avut loc joi, cabinetul federal vest-german a condamnat sever incidentele le la Würzburg, Bavaria, provocate de mişcarea neonazistă „Acţiunea de rezistenţă". Cancelarul Willy Brandt a declarat că lozincile lansate de această mişcare — care şi-a propus ca principal scop împiedicarea ratificării tratatului sovieto—vest-german semnat la Moscova la 12 august şi înlăturarea actualei coaliţii guvernamentale de la Bonn — sînt de natură să „incite unele păturii ale populaţiei să păşească pe o cale primejdioasă".

Prezidiul Partidului Comunist German a publicat o declaraţie în care subliniază că acţiunile provocatoare de la Würzburg ale cercurilor de extremă dreaptă sînt îndreptate împotriva recunoaşterii frontierelor statornicite după cel de-al doilea război mondial şi a Tratatului sovieto-vest-german. Ameninţările la adresa cancelarului Willy Brandt şi acţiunile neonaziste sînt o mărturie a primejdiei pe care o reprezintă forţele de dreapta, primejdie asupra căreia Partidul Comunist German a atras în repetate rînduri atenţia.

MOHAMMED FEROZ A COMIS „UN ATENTAT PREMEDITAT ÎMPOTRIVA LUI MARIAN SPYCHALSKI"

● REFERINDU-SE la recentul incident de pe aeroportul din Caraci, în cursul căruia a fost ucis Zygfryd Wolniak, adjunct al ministrului de externe al Poloniei, un reprezentant al autorităţilor provinciei pakistaneze Sind — pe teritoriul căreia se află oraşul Caraci — a declarat că cetăţeanul Mohammed Feroz a comis „un atentat premeditat împotriva lui Marian Spychalski, preşedintele Consiliului de Stat al R. P. Polone", anunţă agenţia P.A.P. La Caraci a fost convocată o ramisie specială, creată de preşedintele Pakistanului, comisie care urmează să anchetezze tragicul eveniment de pe aeroportul din Caraci.

A 53-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Adunarea festivă de la Moscova

MOSCOVA 6 — Corespondentul Agerpres, Laurenţiu Duţă, transmite: Mii de reprezentanţi ai oamenilor muncii sovietici au participat vineri după-amiază la adunarea festivă de la Palatul congreselor din Kremlin, organizată în cinstea celei de-a 53-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

În prezidiu au luat loc Leonid Brejnev, Nikolai Podgornii, Alexei Kosighin şi alţi conducători de partid şi de stat sovietici, veterani ai P.C.U.S., oameni de ştiinţă, cosmonauţi, reprezentanţi ai opiniei publice sovietice.

În sală se aflau numeroase delegaţii din străinătate invitate să participe la festivităţi, printre care şi delegaţia Consiliului general A.R.L.U.S., condusă de tovarăşul Ion Cosma, membru al C.C. al P.C.R., membru al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, prim-vicepreşedinte al Comitetului Executiv al Consiliului popular al Municipiului Bucureşti.

M. A. Suslov, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.U.S., a prezentat o amplă expunere.

Subliniind importanţa istorică a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, care a deschis în istoria omenirii epoca eliberării sociale şi naţionale, a trecerii de la capitalism la socialism, vorbitorul a arătat că a 53-a aniversare a Marelui Octombrie este remarcabilă şi pentru faptul că în acest an s-a sărbătorit centenarul naşterii lui Vladimir Ilici Lenin, sub a cărui conducere directă a fost înfăptuită şi a triumfat Revoluţia din Octombrie.

Rezultatul principal al activităţii creatoare şi al luptei încordate ale poporului sovietic, sub conducerea Partidului Comunist, în decursul a peste jumătate de veac îl constituie construirea socialismului şi crearea premiselor reale pentru transformarea lui în comunism. Societatea sovietică socialistă dispune în prezent de puternice capacităţi de producţie, de o industrie şi agricultură multilateral dezvoltate. Producţia industrială a U.R.S.S. a crescut de 91 ori în comparaţie cu cea a Rusiei din 1913. În ultimul an al cincinalului — 1970 — volumul producţiei industriale globale va fi cu 8 la sută mai mare decît în anul precedent. Se dezvoltă cu succes ştiinţa şi tehnica. O ilustrare grăitoare a noilor realizări minunate, al talentului şi pricepere oamenilor de ştiinţă şi a constructorilor, inginerilor şi muncitorilor noştri l-a constituit zborul staţiei automate „Luna-16" care a adus pe Pămînt mostre din roca lunară, a spus vorbitorul. Acest mare pas în îndeplinirea programului cosmic sovietic este un simbol al faptelor eroice ale poporului nostru şi deschide noi perspective în valorificarea în continuare a naturii.

M. Suslov a relevat că P.C.U.S. şi guvernul sovietic, în politica lor externă leninistă, fac tot ce este necesar pentru a asigura condiţii paşnice de construire a socialismului şi comunismului, pentru întărirea prieteniei şi colaborării cu toate ţările socialiste, a solidarităţii proletare cu oamenii muncii din lumea întreagă, pentru înfăptuirea principiilor coexistenţei paşnice între state cu sisteme sociale diferite.

Subliniind că o preocupare de prim ordin a statului sovietic o constituie întărirea colaborării frăţeşti multilaterale a ţărilor socialiste, vorbitorul s-a referit la încheierea în ultima perioadă a tratatelor de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală ale Uniunii Sovietice cu Bulgaria, Cehoslovacia, R.D.G., R. P. Mongolă, Polonia, România şi Ungaria.

Referindu-se la raporturile sovieto-chineze, vorbitorul a spus că P.C.U.S. şi guvernul sovietic depun eforturi pentru normalizarea relaţiilor interstatale cu Republica Populară Chineză şi pentru dezvoltarea prieteniei cu marele popor chinez şi că convorbirile care se desfăşoară la Pekin urmăresc găsirea unor soluţii corespunzătoare intereselor ambelor părţi.

Vorbitorul a exprimat sprijinul pentru lupta justă a poporului vietnamez şi a declarat că Statele Unite trebuie să-şi înceteze agresiunea şi să-şi retragă trupele din Vietnamul de sud. Totodată, el s-a pronunţat pentru o reglementare politică grabnică şi pentru instaurarea unei păci trainice în Orientul Apropiat.

În ultimul timp s-a reuşit să se obţină o anumită îmbunătăţire a situaţiei în Europa, care, după cum se ştie, a fost timp de multe decenii sursa celor mai acute conflicte şi războaie mondiale, a spus M. Suslov, subliniind în acest context semnificaţia tratatului sovieto—vest-german încheiat în august a.c. Acest tratat pune bazele unei cotituri în relaţiile sovieto—vest-germane într-o direcţie mai bună, a spus el.

Subliniem cu satisfacţie astăzi faptul extrem de favorabil că în cele mai diferite cercuri social-politice de pe continentul nostru se întăresc tendinţele spre destinderea încordării, spre aplicarea principiilor coexistenţei paşnice, spre dezvoltarea unei colaborări de afaceri multilaterale, tehnico-ştiinţifice şi a altor forme de colaborare reciproc-avantajoasă, a spus M. Suslov. Între state pot exista divergenţe în probleme minore şi chiar mari, dar aceste divergenţe nu trebuie să umbrească acele domenii în care colaborarea este posibilă şi utilă şi cu atît mai mult în acelea în care ea este necesară pentru a îndepărta de omenire primejdia unui război racheto-nuclear.

Există premiscle necesare pentru a se trece activ la pregătirea practică a conferinţei general-europene consacrate securităţii şi pentru a se desfăşura cu rezultate rodnice această primă întîlnire a tuturor statelor continentului nostru, a arătat vorbitorul.

În încheierea expunerii sale, Mhail Suslov a arătat că bilanţul celor 53 de ani de putere sovietică produce o profundă satisfacţie poporului sovietic. Partidul comunist îndreaptă eforturile poporului spre un ţel unic — victoria comunismului. Vorbitorul s-a referit la pregătirile care au loc în prezent pentru cel de-al XXIV-lea Congres al P.C.U.S. şi a menţionat succesele obţinute de oamenii muncii sovietici în cinstea acestui important eveniment.

Întrevederile tovarăşului Ion Iliescu la Budapesta

Vineri dimineaţa, tovarăşul Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, împreună cu membrii delegaţiei U.T.C. care a participat la Adunarea Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat, au vizitat Fabrica de telefoane şi aparataj de telecomunicaţii din Budapesta.

În cursul după-amiezii, tovarăşul Ion Iliescu a făcut o vizită la C.C. al Uniunii Tineretului Comunist din R. P. Ungară, unde s-a întîlnit cu Horvat Istvan, prim-secretar al C.C. al Uniunii. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire desfăşurată într-o atmosferă cordială, în cadrul căreia au fost abordate probleme privind dezvoltarea continuă a relaţiilor frăţeşti dintre cele două organizaţii, precum şi alte probleme de interes comun.

Tot vineri, tovarăşul Ion Iliescu s-a întîlnit cu Angelo Oliva, preşedintele F.M.T.D., şi alţi membri ai Biroului F.M.T.D. La convorbire a luat parte tovarăşul Vasile Nicolcioiu, secretar al C.C. al U.T.C.

Operaţiune agresivă saigoneză în Cambodgia

După cum relatează agenţiile de presă, vineri dimineaţa trupele regimului de la Saigon au declanşat o nouă operaţiune agresivă de amploare în teritoriul cambodgian. Agenţia France Presse menţionează că la această acţiune participă unităţi ale aviaţiei, marinei fluviale blindate şi elicoptere de luptă. La Saigon se păstrează cel mai mare secret în legătură cu această operaţiune, la care se crede că iau parte, aproximativ 6 000 de soldaţi.

Schimbul instrumentelor de ratificare a Tratatului româno-sovietic

La 6 noiembrie 1970, la Moscova a avut loc schimbul instrumentelor de ratificare a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre Republica Socialistă România şi Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, semnat la Bucureşti, la 7 iulie 1970.

Din partea română, schimbul a fost efectuat de Teodor Marinescu, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, iar din partea sovietică de N. N. Rodionov, adjunct al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S.

Tratatul a intrat în vigoare în ziua schimbului instrumentelor de ratificare.

Negocierile sovieto-americane privind limitarea înarmărilor strategice

Cea de-a doua şedinţă de lucru, desfăşurată vineri la sediul Ambasadei S.U.A. din Helsinki, a încheiat prima săptămînă de activitate oficială în cadrul celei de a treia runde a convorbirilor sovieto-americane privind limitarea cursei înarmărilor strategice (SALT) ce au loc în capitala Finlandei.

Din textele puse la dispoziţia ziariştilor acreditaţi pe lîngă Centrul de presă al SALT — alocuţiunile rostite la ceremonia de deschidere de către şefii celor două delegaţii, Vladimir Semionov, locţiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., şi Gerard Smith, directorul Agenţiei S.U.A. pentru dezarmare şi controlul înarmărilor, ca şi scurtele declaraţii făcute de purtătorii lor de cuvînt la sfîrşitul fiecărei întîlniri de lucru — se desprinde atmosfera de lucru a acestor şedinţe. Atît conducătorul delegaţiei sovietice, cît şi cel al delegaţiei americane au subliniat importanţa acestor negocieri, atît pe plan bilateral, cît şi internaţional.

„Şedinţa de vineri a fost caracterizată prin aceeaşi atmosferă serioasă, de lucru, care, de altfel, a predominat în ultimele şase luni" — a declarat ziariştilor Nedville Nordness, purtătorul de cuvînt al delegaţiei americane. Şedinţa a fost constructivă, a spus el.

O declaraţie a guvernului R. D. G.

Guvernul R. D. Germane, ca şi guvernele majorităţii statelor, consideră dezarmarea drept una din cele mai importante sarcini ale politicii internaţionale. De aceea, el sprijină orice propunere menită să ducă mai aproape de ţelul dezarmării generale şi totale, se arată într-o declaraţie a guvernului R.D.G., adresată celei de-a 25-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Guvernul R.D.G. se pronunţă în continuare pentru relaţii pe baza coexistenţei paşnice între statele europene cu sisteme sociale diferite, inclusiv între R.D. Germană şi R.F. a Germaniei. Acorduri între R.D.G. şi R.F.G. cu privire la interzicerea elaborării, producerii şi depozitării armelor chimice şi bacteriologice pe teritoriile lor şi cu privire la o reducere simţitoare a cheltuielilor de înarmare ale celor două state, se spune în declaraţie, ar servi destinderii în Europa şi ar uşura luarea unor măsuri cuprinzătoare de dezarmare şi limitare a înarmărilor.

● ÎMPĂRATUL HAILE SELASSIE al Etiopiei a sosit la Roma, într-o vizită oficială, la invitaţia preşedintelui Republicii Italiene, Giuseppe Saragat. Haile Selassie va avea în capitala italiană întrevederi cu o serie de personalităţi politice, după care va face o călătorie prin mai multe oraşe din ţara gazdă.

Mesajul Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii

Prezidiul Consiliului Mondial al Păcii îşi exprimă speranţa că participanţii la convorbirile privind limitarea înarmărilor strategice vor răspunde aşteptărilor popoarelor în ceea ce priveşte garantarea unei păci trainice şi a securităţii, se arată într-un mesaj adresat participanţilor la convorbirile SALT şi dat publicităţii la Helsinki.

„Dacă cele două ţări vor conveni să pună capăt producerii de arme din ce în ce mai distrugătoare, aceasta ar putea constitui un pas în direcţia reducerii şi distrugerii arsenalului atomic, care reprezintă o primejdie pentru omenire — se arată în mesaj. Progresul la tratative ar putea facilita realizarea unor acorduri în direcţia înfăptuirii altor măsuri vitale în domeniul dezarmării".

Italia şi R.P. Chineză au hotărît să stabilească relaţii diplomatice

ROMA 6 (Agerpres). — Agenţia A.N.S.A. a transmis următorul comunicat după şedinţa ţinută vineri de guvernul italian: „Consiliul de Miniştri al Italiei a aprobat modalităţile de încheiere a tratativelor pentru recunoaşterea Republicii Populare Chineze şi pentru stabilirea de relaţii diplomatice între cele două ţări".

Agenţiile China Nouă şi A.N.S.A. transmit următorul comunicat al guvernului Republicii Populare Chineze şi guvernului Republicii Italia cu privire la stabilirea relaţiilor diplomatice între China şi Italia: „În conformitate cu principiile respectului mutual al suveranităţii şi integrităţii teritoriale, ale neamestecului reciproc în treburile interne, egalităţii şi avantajului mutual, guvernul Republicii Populare Chineze şi guvernul Republicii Italia au hotărît să se recunoască reciproc şi să stabilească relaţii diplomatice începînd de la 6 noiembrie 1970 şi să schimbe ambasadori în termen de trei luni.

Guvernul chinez reafirmă că Taivanul este o parte inalienabilă a teritoriului Republicii Populare Chineze. Guvernul italian ia act de această declaraţie a guvernului chinez.

Guvernul italian recunoaşte guvernul Republicii Populare Chineze drept singurul guvern legal al Chinei.

Guvernul chinez şi guvernul italian au hotărît, prin consultări, să acorde asistenţa necesară pentru stabilirea şi funcţionarea ambasadelor în capitalele lor respective, pe baza egalităţii şi avantajului reciproc şi în conformitate cu uzanţele internaţionale".

Partidul Comunist Italian „salută anunţarea stabilirii relaţiilor diplomatice normale între Italia şi China Populară ca pe un fapt deosebit de pozitiv, ce corespunde voinţei poporului italian şi intereselor ţării" — a declarat vice-secretarul general al P.C.I., Enrico Berlinguer.

Preşedintele R.A.U., Anwar Sadat, a ordonat forţelor egiptene să respecte în continuare, pentru o perioadă scurtă, încetarea focului, scrie „Al Ahram": „R.A.U. nu va anunţa durata exactă a încetării focului", dar aceasta „va fi respectată cît timp vor dura actualele dezbateri de la O.N.U., ca şi acţiunile internaţionale iniţiate în vederea rezolvării crizei".

SANTIAGO DE CHILE

Preşedintele Allende a primit delegaţia română

GHEORGHE RĂDULESCU A ÎNMÎNAT UN MESAJ PERSONAL DIN PARTEA PREŞEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT, NICOLAE CEAUŞESCU

Corespondenţă de la Eugen Pop: Delegaţia Republicii Socialiste România, condusă de Gheorghe Rădulescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, care a participat la festivităţile de transmitere a funcţiei prezidenţiale în Chile, a avut, la 5 noiembrie, o întrevedere cu preşedintele Salvador Allende. Conducătorul delegaţiei române a înmînat preşedintelui Republicii Chile un mesaj personal din partea preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu. Cu acelaşi prilej, Gheorghe Rădulescu şi-a exprimat satisfacţia de a fi reprezentat guvernul şi poporul român la instalarea preşedintelui Salvador Allende — eveniment care marchează o etapă nouă în dezvoltarea economică, politică şi socială a Republicii Chile.

Mulţumind călduros, preşedintele Salvador Allende şi-a exprimat plăcerea deosebită pe care i-o prilejuieşte prezenţa delegaţiei oficiale române, subliniind interesul ţării sale pentru relaţii cît mai bune cu România. Este în preocupările guvernului chilian, a spus preşedintele Allende, ca relaţiile cu ţările socialiste să fie efective.

În cursul întrevederii între preşedintele chilian şi şeful delegaţiei române a avut loc un schimb de păreri în legătură cu posibilităţile de dezvoltare a legăturilor prieteneşti şi de colaborare dintre cele două ţări, prin extinderea relaţiilor economice, de cooperare tehnico-ştiinţifică şi culturale. Din partea delegaţiei române a fost exprimat interesul pentru intensificarea acestor legături, pe baze reciproc avantajoase.

Întrevederea s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, fiind apreciată de ambele părţi ca foarte utilă pentru dezvoltarea, pe planuri multiple, a relaţiilor prieteneşti şi de colaborare dintre România şi Chile.

În emisiunile consacrate activităţilor prilejuite de instalarea preşedintelui Salvador Allende, posturile de radio şi televiziune chiliene au relevat că delegaţia română este întîmpinată cu deosebită stimă de opinia publică din această ţară. „România — s-a arătat într-o emisiune a televiziunii chiliene — este una dintre cele mai frumoase ţări europene, iar poporul român, a cărui limbă de origine latină este foarte apropiată de limba noastră, este un popor harnic şi demn, cu vechi tradiţii revoluţionare, ataşat cauzei socialismului şi păcii".

Maurice Schumann despre poziţia Franţei în problemele internaţionale

În Adunarea Naţională franceză au început dezbaterile de politică etxernă. Într-o importantă cuvîntare rostită cu acest prilej, ministrul afacerilor externe, Maurice Schumann, a reafirmat poziţia Franţei în problemele europene, ale Orientului Apropiat şi Asiei de Sud-Est.

El a subliniat că, în prezent, „Europa nu mai trăieşte în acea stare de tensiune care constituia trăsătura esenţială a războiului rece". Cooperarea între toate ţările europene dovedeşte că scindarea bătrînului continent în blocuri nu este nici fatală şi nici eternă, a relevat şeful diplomaţiei franceze. Vorbind despre convocarea unei conferinţe consacrate securităţii Europei, Maurice Schumann a opinat că „o astfel de conferinţă trebuie să furnizeze, cît mai curînd posibil, personalităţilor naţionale ocazia de a se exprima şi de a se apropia".

PRIN TELEFON PENTRU „SCÎNTEIA TINERETULUI"

„HUTA KOSCIUSZKI"

VIAŢA NOUĂ A UNEI VECHI UZINE POLONEZE

Am văzut Polonia acum 13 ani. Vara. Acum e noiembrie — luna frunzelor care cad, cum o numesc polonezii. Frunzele au căzut însă, e toamnă bine, o toamnă care îţi intră în oase. Dar avem un itinerar interesant: uităm de frig şi ploaie. Ne lipseşte poate peisajul, panorama, dar ne întîlnim cu mulţi oameni, cunoaştem într-un contact direct, fragmente din viaţa unei ţări prietene. Katowice, primul oraş al vizitei noastre, îmi era necunoscut, nu-l mai văzusem. Îl ştiam din auzite ca fiind inima Sileziei, înlănţuit de 100 de oraşele, toate purtînd amprenta aurului negru pe care îl dau ţării. Ziua petrecută aici a fost densă. În seara sosirii, am intuit doar, de la etajul al optulea al hotelului, că mă aflu într-un oraş al construcţiei. Dimineaţa de-acum am văzut că e un oraş care munceşte, pentru ca la sfîrşitul zilei, să înţelegem de fapt că nu e numai o impresie. Aceasta e cu adevărat amprenta oraşului — de muncă. Explicabil. În principal Katowice e inclus într-un circuit de industrii care se numeşte extracţii de cărbune şi siderurgie. Oamenii de aici ştiu în sensul cel mai înalt ce înseamnă munca. Ni se dau confirmările:

La Combinatul siderurgic Huta Kosciuszki. Cuvîntul Huta îmi era familiar de la Nova Huta. Acolo deduci însă de îndată că e vorba de o nouă siderurgie. Aici la Huta Kosciuszki situată în tr-unul din cele 100 de oraşele e cu totul altceva. Ne aflăm într-un combinat a cărui vîrstă impune, creat în anul 1802; ani trăiţi, 168. Cea mai veche siderurgie din Polonia şi, se pare, a doua ca vechime din Europa. Mă aşteptam ca vîrsta să se vadă, dar nu, nu se vede. Combinatul nu a fost lăsat să moară, dimpotrivă, longevitatea, ori mai curînd întinerirea i-au asigurat-o anii aceştia din urmă — ai socialismului. El are o pondere însemnată în asigurarea celor 10 milioane de tone de oţel cît dă anual siderurgia Poloniei. Ziaristul a avut norocul să găsească pe cel mai tînăr director de combinat siderurgic — şi poate de mare întreprindere din Polonia — în fruntea celui mai bătrîn combinat. Inginerul Szalaida Zbigniew, la 36 de ani, conduce cîteva mii de oameni, un adevărat orăşel siderurgic. Directorul are, cînd prezintă întreprinderea, mîndria omului pentru propria gospodărie. Combinatul e specializat. Porneşte de la cocs şi ajunge la drumul de fier al călătoriilor noastre — şinele de tren. Produce pentru Polonia şi pentru multe alte ţări; 50 la sută din producţia de şine e destinată exportului; şi pentru România. Înseamnă că am trecut peste ele în unele din călătoriile noastre prin ţară.

De la trimisul nostru, Lucreţia Lustig

Îl întrebăm pe director — ca la noi acasă — ce-l preocupă în mod deosebit ca prim gospodar al combinatului? Desigur producţia — ne-a răspuns. Dar această producţie — şinele de cale ferată, pe care le doresc dintr-un oţel din ce în ce mai îmbunătăţit, se explică directorul — trece în esenţă prin: modernizarea combinatului şi a proceselor tehnologice de producţie. Aceasta presupune, obligatoriu, perfecţionarea continuă a cadrelor din combinat.

Nu sînt specialist în probleme de industrie, dar îmi dau seama că obiectivele sînt esenţiale pentru combinat şi ele constituie elemente care nu se despart, merg perfect şi armonic împreună. Aceasta înseamnă tocmai ceea ce ne-a explicat directorul. Modernizarea nu o realizează cineva din afară ci cadrele din uzină. Probabil de aceea ne-a făcut o întreagă pledoarie pentru chibzuita utilizare a inteligenţei tehnice concentrată în întreprindere. Cîteva zeci de ingineri sînt prinşi în serviciul care studiază, concepe şi experimentează. Au făcut facultatea, au o cultură tehnică, îşi continuă explicaţiile directorul, deci sînt utilizaţi ca oameni de concepţie determinaţi să gîndească, să găsească soluţii prin care să influenţeze pozitiv dinamica şi capacitatea producţiei. Cred că din acest motiv combinatul are grijă de această inteligenţă tehnică pe care o deţine şi o fereşte de rutină. Inginerii, absolvenţi ai Academiei de mine din Cracovia, ajung la un moment dat să simtă acut nevoia să se autoperfecţioneze. Combinatul îi trimite la cursurile de actualizare a cunoştinţelor, şi deci reintră în circuitul învăţămîntului organizat, post universitar. Dacă la aceasta mai adăugăm cointeresarea muncitorului, să fie receptiv la comandamentele modernizării procesului de producţie, e de aşteptat ca într-un combinat foarte vechi să văd pregnant însemnele noului.

Vizităm combinatul cu ghidul cel mai competent, directorul — un adevărat oraş siderurgic. Constatăm: demonstraţia din cabinetul directorului are acoperire. Cunoaştem un combinat cu un grad ridicat de mecanizare, un combinat al acestei epoci. De la cuptoarele unde intră cocsul pînă în final, în hala enormă sînt spicuite rapid şinele de tren, văd însemnele acestui nou.

Şi totuşi combinatul are ceva de muzeu. Întîlnim tineri, grupuri, elevi bănuim, care îl vizitează. În Polonia Huta Kosciuszki e considerat ca un factor educativ. Tinerii pot înţelege mai bine vizitînd combinatul ce înseamnă trecutul, ce minuni ies din munca omului tenace, care sfîrşeşte prin trecerea la nou, la modern, la contemporan, adică în folosul omului. Aşa cum munca întregii Polonii de astăzi e în folosul poporului său.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" Tel. 17.60.10, 17.60.20 Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"